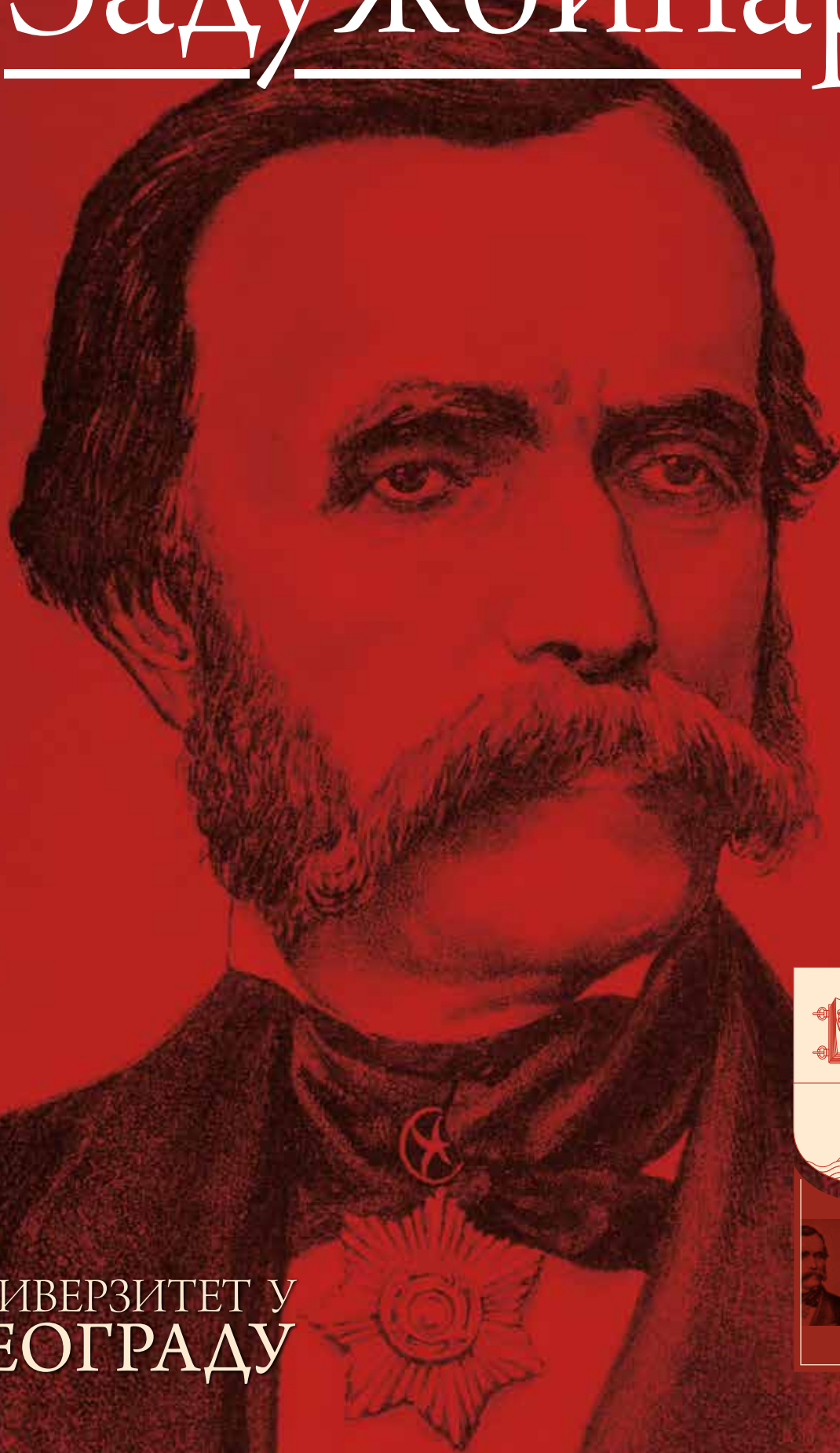
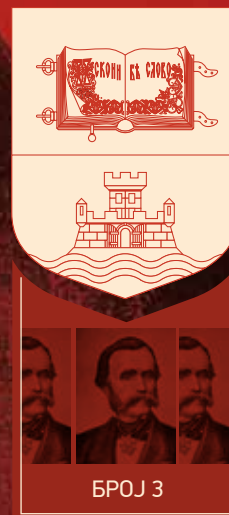

Задужбинар

УНИВЕРЗИТЕТ У
БЕОГРАДУ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Задужбинар

Издавач:

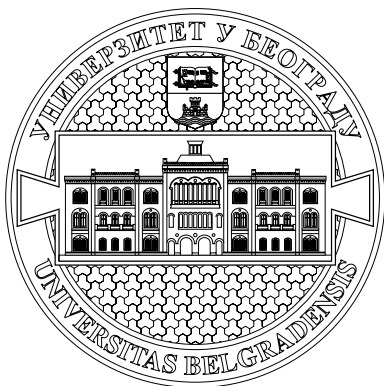
Универзитет у Београду
Студентски трг 1
Београд

За издавача:

проф. др Владимир Бумбаширевић,
ректор Универзитета у Београду

Главни и одговорни уредник:

проф. др Миодраг Поповић,
проректор Универзитета у Београду

Заменик главног уредника:

Јасмина Кабадаја,
руководилац Сектора за инвестиције
и управљање имовином Универзитета,
задужбина и фондова Универзитета

Аутори текста:

Арх. Предраг Јошић
Арх. Александра Шевић
Арх. Владимир Марјановић
Весна Босанац
Јасмина Кабадаја
Гордана Илић Поповић

Лектура и коректура

Невена Томовић

Фотографије

„Orange studio“
Душан Петровић

Дизајн и прелом

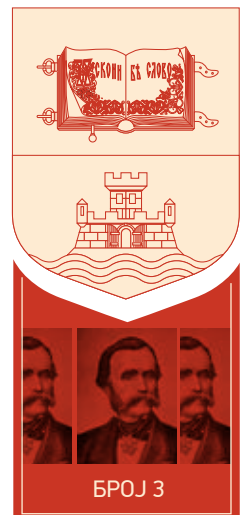
„Orange studio“

Тираж 500 примерака

Штампа

„Dexin“

Задужбинар | УНИВЕРЗИТЕТ У
БЕОГРАДУ

05	Уводна реч управитеља
08	Пројекат ЕУ ХЕТИП
10	Објекти Универзитета у Београду обновљени захваљујући донацији ЕУ кроз ИПА пројекат ЛОТ1
11	Реконструкција објекта „Велики стакленик” у ботаничкој башти „Јевремовац”
21	Рестаурација уличних и дворишних фасада. Реконструкција дела таванског простора и доградња панорамског лифта на објекту Капетан Мишиног здања у Београду.
31	Задужбине којима управља Универзитет
32	Управљање задужбинама и фондацијама Универзитета у 2013. години
35	Задужбина Веселина Лучића
39	Задужбина Ђоке Влајковића
42	Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Ђеловића
46	Задужбина Драгољуба Маринковића
50	Задужбина Влајка Каленића
53	Задужбина Раде и Милана Вукићевића
55	Задужбина Љубице М. Здравковић
57	Фондација Милана Стефановића–Смедеревца и супруге Даринке
60	Фондација „Сестре Булајић“
61	Фондација Косте Мигрића
62	Интервју са награђеним студентима
63	Средства задужбина помажу студентима
64	Славиша Јовић
65	Ненад Ковачевић
66	Драгана Драганац
67	Катарина Станковић
68	Рада Младеновић
69	Милош Бранковић
70	Одбори
71	Чланови одбора задужбина и фондација у 2013. години
74	Одлуке о усвајању извештаја о финансијском пословању задужбина за период 1.1.2013-31.12.2013. године
80	Мапа задужбина и фондација

УВОДНА РЕЧ УПРАВИТЕЉА

Читаоци часописа „Задужбинар“ у овом броју ће се упознати још једном са задужбинарима који су своју имовину оставили Универзитету у Београду а за добробит српског народа.

У напорима да сачува добијену имовину, Универзитет се обраћа свима. Тако је и конкурисано за добијање средстава, односно донације Европске уније кроз пројекат “Унапређење инфраструктуре високошколских установа у Србији”- ЕУ-ХЕТИП ЛОТ 1. Тако су за средства конкурисали и Ректорат и Биолошки факултет за зграде две задужбине, и то за Капетан Мишино здање и за Стакленик у Ботаничкој башти „Јевремовац“. Добијена су средства од око 2.500.000 евра. Европска унија вршила је контролу улагања наведених средстава, а да бисмо конкурисали морали смо имати готове главне пројекте и грађевинске дозволе. Труд се исплатио, најзначајнији споменици културе Републике Србије обновљени су, враћен им је стари сјај, а истовремено су у складу са новим технологијама модернизовани и приближени корисницима. Ова тема је детаљно разрађена у овом броју „Задужбинар“.

Како је између два светска рата Универзитет у Београду приходао средства од 77 задужбина и 11 фондова, био је један од три најбогатија у Европи, а његов се капитал процењивао на више од милијарду долара. Тадашњи добротвори, најчешће имућни грађани, знали су да је писменост једног народа најјаче његово оружје и услов опстанка и даривали су своју имовину са жељом да допринесу развоју науке и образовања својих сународника. Универзитет је, у жељи да се испоштује последња воља дародаваца, вршио сталне притиске за повраћај имовине, па је коначно, решењима Министарства културе Републике Србије

1995. године, обновљен рад, али само 11 универзитетских задужбина и два фонда. И поред тих решења, тек је 2000. године право управљања и коришћења пренето на Универзитет у Београду. Данас Универзитет управља са седам задужбина и пет фондова. Ипак све београдске општине нису поштовале донета решења и само су општине Стари град и Врачар пренеле право коришћења и управљања на задужбинама које се налазе на њиховој територији, дајући само мањи, неоткупљени део станова у зградама са пословним простором, док су остале општине одбиле да изврше пренос. Радило се о зградама у најужем центру града, али су пренете Универзитету у веома лошем стању, јер у њихово одржавање преко 50 година није ништа улагано.

Универзитет води спорове за заштиту имовине задужбина и поништај решења о откупу станова у задужбинским зградама и преко Агенције за реституцију покушава да их поврати. Успостављена је евиденција национализоване имовине, поднети су захтеви Агенцији за реституцију са надом да ће се спровести реституција, која би водила обештећењу или враћању задужбинске имовине Универзитету (поднето је преко 70 захтева за повраћај одузете имовине Универзитета, задужбина и фондација). Надамо се добром исходу, уздајући се у правосудни систем, подршку институција правне државе, нарочито оних научних, просветних и културних, као и у сарадњу локалне управе.

Најпознатије грађевине завештане Универзитету су:

Капетан Мишино здање, у коме је првобитно, од 1863. године била Велика школа, а од 1905. године Универзитет, који је преко 140 година у овој згради.

МИША АНАСТАСИЈЕВИЋ-КАПЕТАН МИША

Миша Анастасијевић је рођен 1803. године на острву Пореч на Дунаву, у трговачкој породици, а умро је 1885. године у Букурешту. Сахрањен је у својој цркви у селу Клежани. Трговином је почео да се бави веома рано, а новац који је стекао омогућио му је да похађа школу, што је за то доба била реткост и за имућније људе. Вративши се у родно место, са непуних 11 година радио је три месеца као учитељ и учио децу која су била старија и физички јача од њега. Убрзо се вратио породичном послу, трговао је сољу, куповао стоку у унутрашњости Србије и продавао је у Аустроугарској. За дунавског капетана именован је Милош Обреновић, 1833. године. Трговина му је ишла веома добро - имао је око 10.000 запослених, 23 филијале у местима на Сави и Дунаву и више од 70 бродова.

Зграду на Студентском тргу почео је да гради 1857. године, према пројекту чешког архитекте Јана Неволе. Намеравао је да здање буде двор несудушеног владарског пара – најмлађе ћерке Саре и Ђорђа Карађорђевића. Политичка ситуација није му ишла на руку, јер су се 1859. године, у току градње здања, на власт у Србији вратили Обреновићи.

24. фебруара 1863. године Миша Анастасијевић је министру просвете написао завештајно писмо, у коме га обавештава да зграду на Студентском тргу поклања „своме отечеству“ за просветне потребе. Током 19. и 20. века у тој згради су биле смештене Велика школа, Гимназија, Министарство просвете, Народна библиотека и Музеј, а у Свечаној сали је 1864. заседала и Скупштина. Данас је зграда под републичком заштитом, као споменик културе од изузетног значаја, и у њој је Ректорат Универзитета у Београду. Универзитет у Београду је 24. 02. 2013. обележио век и по постојања задужбине капетана Мише Анастасијевића.

**Универзитетска библиотека, сазирана средствима
Карнегијеве фондације.**

ЕНДРУ КАРНЕГИ

Ендру Карнеги је рођен 1835. године у Шкотској. Држећи се гесла „Нека буде светлости“, помогао је настајање 3000 библиотека у 47

земаља света, међу којима је и Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ у Београду. Прешао је пут од радника у индустрији до најбогатијег човека свога времена. Стечено богатство је улагао у добротворне сврхе, већином у просвету.

Основао је Карнегијеву фондацију, која је 1920. године поклонила 100.000 долара за изградњу Универзитетске библиотеке у Београду. Уз ту помоћ, и помоћ београдске општине, која је дала грађевинско земљиште, 1924. године почела је изградња библиотеке, по пројекту Драгутина Ђорђевића и Николе Несторовића, чувених архитеката и професора Београдског универзитета. Библиотека је отворена 24. маја 1926. године. На улазу у здање постављена је биста Ендруа Карнегија. Из његове фондације је стигло неколико сандука књига и новац за набавку нових. У библиотеку и данас стижу књиге из његове Карнегијеве Фондације.

Ендру Карнеги је умро 1919. године у САД, а своју имовину, вредну 450.000.000 долара, завештао је за подизање образовних и научних задужбина. После његове смрти Карнеги фондација, и данас улаже у подизање и развој образовних и научних установа широм света.

**Највећи добротвор Универзитета у Београду је Лука
Ђеловић-Требињац.**

ЛУКА ЂЕЛОВИЋ-ТРЕБИЊАЦ

Лука Ђеловић, који је рођен 1854. године у околини Требиња, био је један од најбогатијих и најугледнијих људи у Србији крајем 19. и почетком 20. века. У Београд је дошао као осамнаестогодишњак, радио је у занатским и трговачким радњама, а затим је сам почео да тргује. Био је оснивач и председник Београдске задруге, а током Првог светског рата пратио је трезор Народне банке Србије у Марсељ. Умро је 1929. године.

Још за живота, Лука Ђеловић је додељивао награде студентима, а тестаментом из 1925. године је целокупну имовину, која је процењена на више од педесет милиона ондашњих динара, оставио Универзитету у Београду.

Његово завештање обухватало је плац са кућом у Јаворској улици бр. 7 и 9, двоспратну кућу у ул. Краљевића Марка бр. 1, која је имала четири стана и четири дућана, палату на углу улица Карађорђе бр. 65 и Загребачке бр. 1, у којој су била 24 стана и

шест дућана, палату дуж целе Загребачке улице, у коју су улазили бројеви 3, 5, 7 и 9, и зграду у Босанској улици бр. 14 и 16 (данас Гаврила Принципа), која је имала 31 стан и седам дућана.

Ове зграде су постале власништво Задужбине почетком 1930. године, а управник Задужбине је сав приход од имања сваког месеца предавао управи Београдског универзитета. Месечни приход од зграда које је добио Универзитет 1930. године, износио је око 260.000 динара (тадашња плата редовног професора била око 5.000 динара). Познато је да су потпором Задужбине Луке Теловића-Требињца штампане научне студије најеминентнијих научника. Наставни кадар Универзитета користио је стипендије Задужбине за многобројне међународне сусрете, симпозијуме и конгресе, те за вишемесечни рад у архивама и библиотекама најпознатијих универзитетских центара.

Имовина Задужбине национализована је после Другог светског рата, а зграда у Загребачкој улици претворена је у Студентски дом. Међутим, та зграда је касније продата. Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-3372/95-03, од 24. јула 1995. године, обновљен је рад Задужбине Луке Теловића-Требињца. Универзитет је поново покренуо рад Задужбине Луке Теловића, њен циљ је помагање научног рада на Универзитету у Београду и награђивање најбољих научних радова студената. И поред многобројних дописа и састанака, општина Савски венац није пренела на Универзитет право управљања и коришћења Задужбине.

Затим, треба споменути да су и владарске породице даривале Универзитет тако да је краљ Александар Карађорђевић поклонио зграду за Студентски дом, који је то и данас, краљ Милан Обреновић ботаничку башту **Јевремовац**, а краљица Наталија Обреновић девет хиљада хектара шуме - југозападни део Мајданпечке државне домене, насеље Дебели Луг и рудник Благојев Камен (ови дарови обрађени су у броју 2 часописа „Задужбинар“).

Ту су и драгоцене археолошке (Васић-Хајдова), нумизматичке (Вајфертова) и уметничке (Вујићева) збирке, раритетне књиге и хербар, вредни књижни фондови.

Захваљујући поклонима нових задужбинара и после Другог светског рата на Универзитету у Београду новоосновани су фондови из којих се, у складу са циљевима, стипендирају и награђују студенти: **Фон-**

дација ”Сестре Булајић“, Фондација Мгрh Љубице-Циге Војтех Драгићевић и ing есс Николе Драгићевића, Легат Данице и Ивана Теофилактова, Фондација потпоручника Борка Никитовића и Фондација Косте Мигрића.

Последњих година Универзитет чини напоре да обнови дух задужбинарства и промовише своје активности везане за обнову рада задужбина како би утицао на формирање свести о значају доброчинства српских задужбинара, због чега је Универзитет основао Фондацију **Нови добротвори Универзитета у Београду**. Господин **Петар Срњић** је 2008. године тестаментом завештао Универзитету три стана ради стипендирања редовних студената Универзитета у Београду.

После смрти госпође **Милене Седмак Весић**, 2008. године, донет је из Америке и поклоњен Универзитету стилски намештај за опремање једне собе у згради Капетан Мишиног здања.

Академски сликар госпођа **Ружица Беба Павловић** је 2009. године поклонила Универзитету у Београду своју слику „Оплакивање Христа“.

Анонимни дародавци су: осамдесетогодишња госпођа из Београда, која је тестаментом Универзитету оставила 30.000 евра са каматом, намењених за помоћ студентима који имају просечну оцену 10, и још једна госпођа из Београда, која је Универзитету тестаментом оставила половину стана на Студентском тргу бр. 10. Универзитет у Београду, на седници одржаној 12. јуна 1995. године, донео је Одлуку о оснивању Фондације за решавање стамбених потреба младих научних радника Универзитета ради обезбеђивања повољних услова за њихов живот и рад, за њихово потпуније ангажовање у научноистраживачком раду и за останак у земљи.

До сада су изграђена два објекта у Блоку 32 у Новом Београду: зграда 1Б и зграда 3А, укупне корисне површине од 21.036,20 м², односно 298 станова, а планирана је изградња објеката: 1А, 2А, 2Б, 3Б и 3Ц, укупне корисне површине станова 39.831,00 м², односно укупно 513 станова, 257 гаражних места и 115 локала.

УПРАВИТЕЉ ЗАДУЖБИНА И ФОНДАЦИЈА КОЈИМА УПРАВЉА УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

*Проф. др Миодраг Појовић,
ироректор Универзитета*

ПРОЈЕКАТ ЕУ ХЕТИП

ЕУ ХЕТИП представља пројекат унапређења високошколског образовања у Србији и заједнички је пројекат Министарства просвете, науке и технолошког развоја и Европске уније. За имплементацију овог пројекта обезбеђена је донација од 30 милиона евра из претприступних ИПА фондова Европске уније. Пројектом је омогућено финансирање грађевинских радова на реконструкцији дела објеката и набавка софистициране и модерне опреме за одржавање савремене наставе на 27 високошколских установа у оквиру свих пет државних универзитета у Србији.

Грађевинска реконструкција подељена је у 2 Лот-а: ЛОТ1 - Реконструкција објеката Универзитета у Београду и ЛОТ2 - Реконструкција објеката Универзитета у Новом Саду, Нишу и Крагујевцу. Набавка опреме подељена је у 8 Лот-ова и обухвата опрему за Универзитете у Београду, Новом Саду, Нишу, Крагујевцу и Новом Пазару.

ХЕТИП ЛОТ1 обухвата изградњу, реконструкцију, адаптацију, рестаурацију, санацију и инвестиционо одржавање следећих објеката Београдског универзитета:

- Биолошки факултет – реконструкција великог стакленика и изградња малог стакленика у ботаничкој башти „Јевремовац“.
- Ректорат Универзитета у Београду – обнова уличне и дворишне фасаде, адаптација поткровља, изградња панорамског лифта и рампе за студенте са хендикепом и замена прозора на Капетан Мишином здању.
- Технички факултет у Бору – Универзитет у Београду.
- Пољопривредни факултет – адаптација и санација (инвестиционо одржавање) учионица и слушаоница.

Укупна вредност свих радова на објектима које обухвата ЛОТ1 износи око 2.520.000,00 €, са следећом расподелом на:

- Биолошки факултет (Ботаничка башта „Јевремовац“) 1,400,000.00 евра
- Ректорат Универзитета у Београду (Капетан Мишино Здање) 985,000.00 евра
- Технички факултет у Бору (Универзитет у Београду) 50,000.00 евра
- Пољопривредни факултет 85,000.00 евра

Пројектом ЕУ ХЕТИП је такође обезбеђена набавка стандардне, као и специфичне и савремене информатичко-комуникационе опреме. Модерна и вишенаменска наставна опрема обезбедиће унапређење практичних вештина и стручности студената, а Министарству ће омогућити да побољша научне и техничке иновације и истраживања.

Опрема предвиђена за Универзитет у Београду обухвата следеће факултете:

- Биолошки факултет: Институт за ботанику и Ботаничка башта „Јевремовац“
- Шумарски факултет
- Саобраћајни факултет
- Пољопривредни факултет
- Медицински факултет
- Фармацеутски факултет
- Машински факултет
- Електротехнички факултет
- Висока школа електротехнике и рачунарства струковних студија

- Технички факултет у Бору
- Шумарски факултет Врњачка Бања
- Физички факултет

Структуру достављене опреме за београдски Универзитет чине:

- Информатичко-комуникациона, аудио-видео и ИТ опрема, библиотеке, намештај, компјутери, софтвери, комуникациони уређаји, мултимедији, информатичке библиотеке, средства за лабораторије, намештај за учионице, заједничке просторије и канцеларије.
- Метеоролошка опрема, опрема за контролу ваздуха и буке, станица за мониторинг, опрема за мерење загађења ваздуха и за контролу нивоа буке.
- Астрономска и сродна електронска опрема, опрема за нано-технологију, инсталација опреме која ће бити повезана у радио-интер-ферометричку анализу, радио-телескопи високих перформанси и електронска опрема уз савремене нано-технолошке компоненте.
- Опрема за техничка, механичка и геомеханичка испитивања, индустријска опрема, опрема за истраживање и образовање на факултетима машинског и електронског смера. Различита опрема тражена од стране различитих одељења за студијске програме (материјали за тестирање, за роботiku, испитивање карактеристика пловила, за екологију и енергетски ефикасне зграде и системе, за метеорологију, био-инжењерске системе,

мехатронику, опрема за пнеуматске и хидрауличне системе, општу електронику), опрема за наставу основних и дипломских студија на државним програмима студија инжењерства.

- Биохемијска, хемијска и општа лабораторијска опрема, опрема за истраживање и образовање (на нивоу Универзитета) у области хемије, фармације и биохемије, укључујући набавку и уградњу опште лабораторијске опреме.
- Медицинска и лабораторијска опрема, опрема за истраживање и образовање на медицинским факултетима.
- Физичка лабораторијска опрема, дидактичка опрема за наставе физике на основним и последипломским студијама као и наставна и истраживачка опрема за програме постдипломских студија.
- Лабораторијска опрема за испитивање хране, опрема за студије у области производње хране и контролу квалитета, пилот постројење за прераду житарица.

Студенти и наставно особље почели су са коришћењем наведене опреме од школске 2013. године.

ЕУ ХЕТИП Пројекат званично ће бити завршен у просторијама Универзитета у Београду (Капетан Мишино здање) 31. октобра 2014. године.

Дипл.инж. арх. Владимир Марјановић

Објекти Универзитета
у Београду обновљени
захваљујући донацији ЕУ
кроз ИПА фондове -
пројекат ЛОТ1

Реконструкција објекта „Велики стакленик” ботаничке баште „Јевремовац”

ИНВЕСТИТОР: донација у склопу ИПА пројекта ЛОТ 1

КОРИСНИК: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

БИОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Студентски трг 16, Београд

ПРОЈЕКТАНТ: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

АРХИТЕКТОНСКИ ФАКУЛТЕТ

Булевар краља Александра 73

ИЗВОЂАЧ: „ЈУГОГРАДЊА” д.о.о. Београд

Жоржа Клеменсоа 23а

СТРУЧНИ НАДЗОР: „INTELLINEA” д.о.о. Београд

Кумановска 2

Велики стакленик Ботаничке баште „Јевремовац” у Београду изграђен је 1892. године као поклон тадашњег Министарства црквених и просветних дела. Објекат је производ дрезденске фирме „Мозентин”. Стаклена башта је поверена на бригу Биолошком факултету Универзитета у Београду са задатком да се у њој негују и представе студентима београдских факултета и ученицима средњих и основних школа биљке далеких тропских крајева света. Објекат је отворен за посету грађана две године након изградње.

Велики стакленик, као и простор читаве Ботаничке баште, има статус двоструке заштите:

- Уредбом владе Републике Србије, 1995. проглашена је за споменик природе од великог значаја (II категорије).
- Уредбом владе Републике Србије, 2007. утврђена је за културно добро (Одлука о утврђивању, Сл. Гласник РС бр. 30/2007).

Укупна дужина Великог стакленика износи 60 метара и чине га три целине: централни део под стаклом (512 м²) и два зидана анекса са северне и јужне стране (сваки по 40 м² у основи). Централни део под стаклом се такође састоји из три целине: централног павиљона ширине 12 метара са куполом висине 11 метара и два бочна крила ширине 8 и висине 5 метара. Оригинална гвоздена конструкција објекта, изграђена је у дрезденској

радионици „Мозентин” и монтирана у ботаничкој башти „Јевремовац” у Београду. Декоративна конструкција на фасадама изведена је у виду витких ливених колонета, а декоративни елементи од ливеног и кованог гвожђа, обликовани су у виду флоралних мотива акантусовог лишћа и вињета. Сви радови првобитно су изведени са изузетном техничком и занатском префињеношћу, изражених стилских одлика под утицајем еклектичне средњо-европске традиције. Због својих високих стилских, архитектонских, уметничких и занатских вредности, Велики стакленик је у време грађења представљао изузетан пример грађевине овог типа у европским оквирима.

Стање објекта и узроци оштећења

Архитектура Великог стакленика сачувала се у великој мери и до данашњих дана у изворном облику, са преправкама које су извршене углавном на северном и јужном зиданом анексу и високом димњаку.

Услед деловања атмосферских утицаја, влажне и агресивне средине, загађења, старости, неадекватног и нередовног одржавања, гвоздена носећа конструкција, декоративна конструкција на фасадама и стилски декоративни елементи од ливеног и кованог гвожђа, били су дотрајали у толикој мери да су захтевали радове на комплетној реконструкцији, укључујући и комплетан стаклени омотач који је био задржан и склон паду, тако да је представљао велику опасност за посетиоце и запослене. Ливени делови декоративне пластике рађени су од ливеног гвожђа – сиви лив. Карактеристика сивог лива је сунђераста структура која је крта и врло подложна корозији, па је и то један од битних разлога лошег стања у коме су се ови елементи налазили.

Услед старости фасаде, деловања атмосферских утицаја и загађења, површински слој вештачког камена који прекрива све зидне површине северног и јужног анекса био је веома задржан. Са делова фасада површина, изложених доминантним ветровима и утицају атмосферских падавина, површински слој вештачког камена се спрао, окунио и изгубио своју првобитну структуру, а на појединим местима дошло је и до настанка пукотина.

Највећи део декоративне пластике на фасадама поједностављен је неадекватним интервенцијама. Поједини декоративни елементи који могу да се виде на архивским фотографијама нису постојали на објекту.

Изглед димњака на јужном анексу такође је био измењен у односу на оригинални димњак који је био украшен декоративним венцима, и имао је сужење при врху.

Стање термотехничких, електроенергетских и инсталација водовода и канализације било је веома лоше, постојећи системи били су застарели, опрема дотрајала и била је потребна комплетна демонтажа и замена опреме и развода свих система инсталација новим. У канцеларијама и анексима нису постојали системи климатизације.

Радови на санацији и рестаурацији стакленика

Радовима на стакленику извршена је комплетна реконструкција објекта која је изведена по посебној процедури којом је обезбеђено очување оригиналног изгледа зграде уз уградњу савремених материјала и система који гарантују оптималне услове за узгајање, размножавање и приказивање биљака.

Након подизања фасадне скеле, констатован је степен свих оштећења евидентираних на фасадама. Пројектом и уговореним радовима обухваћена је рестаурација свих површина, детаља, конструкција, инсталација и материјала од кога је објекат начињен.

Површине покривене вештачким каменом обијене су до опеке у комплетној површини. Пре почетка обијања површина од вештачког камена, извођач је био у обавези да направи довољан број узорака које је писменим путем, уписивањем у грађевински дневник, изабрао и одобрио њихову израду стручни сарадник Завода за заштиту споменика културе. Вештачки камен обијан је у пољима правилног геометријског облика. Обијене зидне површине очишћене су и опране. Пре обијања фасадног слоја остављене су контролне траке за хоризонталну и вертикалну маркацију декоративне пластике, које су служиле као вођице приликом рестаурације фасаде.

За реконструкцију декоративне пластике, пре обијања вештачког камена, на најочуванијим елементима вучене и ливене пластике узети су отисци за израду шаблона и калупа на основу којих су урађени нови декоративни елементи.

Приликом израде новог вештачког камена, извођач је био у обавези да планира наношење завршног слоја у количини и у правилно ограниченим површинама-целинама које се могу завр-

шити у току једног радног дана, да би се избегли лоше изведени прелази-наставци у раду. Истоветна усвојена рецептура састава вештачког камена примењивана је за све време рада.

Завршна обрада вештачког камена била је према постојећој – штоковањем са извлачењем трака ширине три центиметра по ивицама прелома. Финална обрада заглађених површина венаца и ивичних трака изведена је ручним брушењем брусним папи-

ром. Извршена је хидрофобна заштита свих површина под вештачким каменом премазом од полимерног воска, на бази водене емулзије, а приземни делови фасада заштићени су и средствима за антиграфитну заштиту.

Како би се вратио оригинални изглед високог димњака на јужном анексу, изведено је рушење горње зоне овог елемента, а затим презиђивање – поновно зидање завршног дела димњака

у свему у складу са архивским подацима. Презиђивање је изведено пуном опеком, истог формата као и постојећа у продужном малтеру. Приликом презиђивања димњака изведена су и сва потребна ојачања – армирано бетонски серклажи.

Извршена је замена комплетне металне конструкције средишњег дела стакленика, новим челичним елементима који су заштићени цинковањем и финално обојени у тону према

избору стручног сарадника Градског завода за заштиту споменика културе са свим потребним предрадњама. Стара стаклена фасада замењена је новом, савременом фасадом од алуминијумских профила и испуне од стакло-пакета. Нова фасада изведена је на начин да у највећој могућој мери подражава изглед оригиналне фасаде. Након комплетне рестаурације и заштите цинковањем и бојењем, на фасаду су враћени сви декоративни елементи од ливеног гвожђа.

Реконструкција северног анекса стакленика подразумевала је и додавање подрумске етаже у овај део објекта, заједно са извођењем платформног лифта за пренос биљака, земље и свих потребних средстава и алата.

Изведени су радови на замени и постављању комплетних нових инсталација. Замењене су електроенергетске, термотехничке, инсталације водовода и канализације.

У склопу реконструкције електроенергетских инсталација замењени су комплетан кабловски развод и разводни ормани, постављене су комплетне нове инсталације осветљења анекса и стакленика, инсталације прикључница и технолошких потрошача, инсталација електромоторног погона, инсталација заштите од електричног удара, инсталације заштите од атмосферског пражњења. У случају прекида напајања из дистрибутивне мреже за напајање појединих потрошача, изведен је резервни извор напајања – дизел електрични агрегати, лоцирани изван објекта као слободностојећи у контејнеру.

Термотехничке инсталације пројектоване су и изведене тако да обезбеде оптималне услове за живот и раст биљака тропских кишних шума. Инсталације грејања у току зимског периода обезбеђују минималну температуру од 18°C, док се температура у прелазном и летњем периоду не контролише. Ради обезбеђивања константних оптималних услова за биљке у стакленику, објекат је опремљен и резервним системом грејања, преко сопствене котларнице која као гориво користи лож уље. Снижавање температуре простора обезбеђује се природним проветравањем. Влажност ваздуха која је потребна биљним врстама које се гаје у стакленику обезбеђује се системима вештачке кише и орошавања. За додатно грејање

простора стакленика предвиђено је подно грејање испод пешачких стаза. За потребе заливања биљака предвиђено је грејање бунарске воде у специјалном резервоару у коме се вода загрева помоћу електро-грејача. Пројектован је и изведен систем климатизације канцеларијских просторија у јужном и северном анексу.

Пројектовани су и изведени противпожарни системи у складу са савременим стандардима и законском регулативом.

У склопу реконструкције објекат је опремљен инсталацијом телефона и структурном кабловском мрежом, системом озвучења, системом аутоматске дојаве пожара, противпровалним алармним системом, системом видео надзора, интерфонским

системом и тв инсталацијом. Централни телекомуникациони и сигнални уређаји су распоређени у просторији обезбеђења која је смештена у јужном анексу. Сви телекомуникациони и

сигнални системи изведени су као најсавременији технолошки системи са дигитализованим комуникацијским процесима и софистицираном опремом.

Рестаурација фасада и реконструкција дела објекта Капетан Мишиног здања у Београду

ИНВЕСТИТОР: донација у склопу ИПА пројекта ЛОТ 1

КОРИСНИК: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Студентски трг 1, Београд

ПРОЈЕКТАНТ: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

АРХИТЕКТОНСКИ ФАКУЛТЕТ

Булевар краља Александра 73

ИЗВОЂАЧ: „ОРНАМЕНТ ИНВЕСТИНЖЕЊЕРИНГ“ Д.О.О.

Ребеке Вест 102, Београд

СТРУЧНИ НАДЗОР: „INTELLINEA“ Д.О.О. Београд

Кумановска 2

КОНЗЕРВАТОРСКИ И АРХЕОЛОШКИ:

ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ ГРАДА

БЕОГРАДА, Калемегдан Горњи град 17 Београд

Неколико година трајала је израда обимне пројектне документације на основу које је као донација у склопу ИПА Пројекта ЛОТ1 изведена рестаурација свих фасада, реконструкција дела таванског простора и дограђен панорамски лифт на овом изузетном здању. Завод за заштиту споменика културе Града Београда израдио је документацију за рестаурацију уличних и дворишних фасада у оквиру два одвојена

пројекта (уличне фасаде 2009. године, дворишне фасаде 2011. године), а Архитектонски факултет Универзитета у Београду носилац је израде пројеката реконструкције дела таванског простора и пројекта за доградњу панорамског лифта на дворишном делу објекта Капетан Мишиног здања (пројекти израђени 2011. године). Ово монументално здање подигнуто је по пројекту чешког архитекте Јана Неволе. Његова градња започета је током 1857. године за капетана Мишу Анастасијевића. Архитекта Јан Невола у Србији је боравио од 1845. до 1863. године, као главни инжењер у грађевинском одељењу „Попечитељстав внутрених дела“. Фебруара 1863. Миша Анастасијевић је написао завештајно писмо министру просвете којим своје здање поклања „своме отечеству“, за просветне потребе. Кнез Михаило је својеручним писмом Миши Анастасијевићу захвалио на великом дару, а марта те године је и обишао

здање. У овој згради биле су смештене Велика школа, Гимназија, Министарство просвете, Народна библиотека и Музеј. По жељи Мише Анастасијевића, здање је требало да надмаши до тада изведене београдске палате. Пројектовано као грађевина симетричне основе разуђених бочних крила. Централно позиционирана раскошно и богато обрађена улазна партија са холем дели објекат на два дела. Симетрично позиционирана ступеништа воде на спратове у којима су пројектоване дворане, ентеријерски репрезентативно обрађене. Архитектонска обрада фасада пројектована је у духу романтизма, са препознатљивим елементима историјских стилова – романике, готике и ренесансе. Њена архитектура није одраз провинцијалног угледања на узор из развијених центара, већ је равноправна са романтичарски обликованим здањима из тог времена у Пешти, Бечу и другим средњовековним градовима. Фасаде су малтерисане, како равне повр-

шине тако и декоративни вучени и ливени елементи. Сокла приземља је оригинално била изведена у природном камену, а каснијим рестаурацијама заштићена је вештачким каменом, на уличним фасадама. Фасадна столарија је дрвена, прозори рађени по типу „широке кутије“, док су главна улазна врата, дрвена капија из Улице Вука Караџића и троделна врата ка великом унутрашњем дворишту изведена од пуно дрвета. Кровни покривач је урађен од бакарног лима.

Данас се у овој згради, на Студентском тргу, налази Ректорат Универзитета у Београду, као и Филозофски и Филолошки факултет. Одлуком о утврђивању непокретних културних добара од изузетног значаја и од великог значаја („Службени гласник СРС”, број 14/79) објекат Капетан Мишино здање, категорисан је за културно добро од изузетног значаја за Републику Србију.

РЕСТАУРАЦИЈА ФАСАДА

Сагледавајући стање фасаде пројекат је предвидео да се фасадне површине не обијају у целости. Оштећене и потклобучене малтерисане површине изведене у продужном малтеру обијене су, док су остале, здраве површине, отпашене, очишћене и опране водом под контролисаним притиском. На местима где су се на фасадама јавиле пукотине, малтер је обијен, пукотине очишћене, у њих је ињектиран цементни малтер. Пре поновног малтерисања преко пукотина је анкерована рабиц мрежа у тракама ширине до 50 центиметара. Како су се неке од пукотина јавиле и на вученој пластици – венцима, узети су отисци профила за израду шаблона од челичног лима помоћу којих се врши рестаурација венаца након извршене санације пукотина.

Постојећа декоративна вучена и ливена пластика је углавном била очувана, те је детаљно очишћена, а на местима мањих оштећења ретуширана на самом објекту. Поједини елементи ливене декоративне пластике (капител – лозица, акантусов цвет на преплету, преплет, парапетне плоче првог и другог спрата, капител стубића другог спрата и др.) су у потпуности били оштећени и било је непходно демонтирати их и извести нове. Нови су изведени помоћу калупа израђених на основу претходно узетих гипсаних отисака.

Малтерисане фасадне површине финално бојене, пре бојења су глетоване како би се након бојења постигла тонска уједначеност и изједначила површинска структура делова који су ново малтерисани и постојећих. Пре бојења нанета је подлога истог произвођача, а боја за финално бојење је морала задовољити услов водоотпорности, паропропусности и отпорности на инсолацију. Сокла изведена у вештачком камену последица је претходно изведених рестаурација. Стање сокле је у највећем делу било добро осим појединих пукотина на сокли уличних фасада. На дворишном делу објекта, облога образних зидова степеништа је знатно оштећена, па је на овом делу изведена нова облога од вештачког камена. Део сокле ка платоу испред зграде Филозофског факултета је оштећен графитима, након којих је нестручно сокла бојена акрилним бојама. Како није било могуће на адекватан начин очистити вештачки камен од нанете боје, овај део сокле је обијен и изведен је нови вештачки камен по угледу на онај изведен на делу објекта ка Студентском тргу и Вука Караџића.

Вештачки камен након сушења глчан је уз стално квашење, а после пар дана изведена је завршна обрада штоковањем и урезивањем плитких спојница у растеру по угледу на соклу ка Студентском тргу и Вука Караџића. Финално су ове површине, као и део уличних фасада до подеоног венца приземља, заштићене безбојним антиграфитним премазом.

Делови фасаде изведени у природном камену, који се финално не боје, заштићени су хидрофобним безбојним средствима, као и премазима – пенетратима за консолидацију и учвршћивање површинске структуре.

Сама зона улаза (фасада ка Студентском тргу), са каменом декорисаном шамбраном око троје улазних врата третирана је ранијом рестаурацијом

Фасадна столарија је прегледана. Стање одређеног броја прозора је било заиста лоше и захтевало је озбиљну репарацију или замену. На главној уличној фасади прозори су ранијих година замењени. Овом рестаурацијом израђена су нова крила на 92 прозорска отвора на

дворишним фасадама. Изведена су нова спољна и унутрашња крила на којима је поновљена декоративна профилација. На осталим прозорским отворима скинута је боја са спољних крила и она су након ампасовања и поправке бојена бојом за столарију у тону у коме је бојена фасадна столарија на фасади ка Студентском тргу, која је рестаурирана и замењена током раније изведених радова на објекту. Заштитни метални капци на подрумским прозорима уличних фасада су били оштећени, недостајали су декоративни делови, нису имали сачуване елементе за затварање и сл. Изведени су нови, у свему према постојећим, са новим декоративним елементима у виду лавље главе, и монтирани су на објекту, а финално су бојени бојом за метал у тону фасадне столарије. Решење вођења олучних хоризонтала кроз тавански простор ка дворишном делу објекта, није се показало у експлоатацији као довољно сигурно од могућих преливања. Изведене су нове хоризонтале на фасади ка Студентском тргу, а симетрично са обе стране централног ризалита и две нове олучне вертикале од бакарног лима. Оне ће омогућити боље одвођење атмосферских вода од објекта ка уличној кишној канализацији. Замењена

фасадна лимарија изведена је од бакарног лима.

Фасадне скулптуре Аполона и Минерве очишћене су, рестауриране и конзервиране. Изведени су радови на чишћењу, рестаурацији и конзервацији металних слова испод главног венца главне улазне фасаде са Студентског трга.

Све површине приземља до висине од четири метра, заштићене су безбојним антиграфитним премазима. Имајући у виду често исписивање графита на фасадама овог здања овај начин заштите фасадних површина је потребно временом обнављати.

РЕКОНСТРУКЦИЈА ДЕЛА ТАВАНСКОГ ПРОСТОРА

Потреба за новим мултифункционалним простором – учионицом, резултирала је израдом пројекта који ће део таванског простора реконструкцијом ставити у ову функцију. Део таванског простора који је предмет овог пројекта налази се изнад свечане сале. Физичке и просторне карактеристике таванског простора омогућиле су да се овај део стави у функцију. Стање дрвене кровне конструкције било је довољно добро очувано, а висина таванског надзидка довољна да се добром организацијом простора искористи скоро у потпуности. Таван је преко нижег дела изнад ходника кружним каменим степеништем повезан са осталим етажама објекта. Проблем при пројектовању представљала је зона уласка због недовољне висине за несметано кретање. Приступ централном делу адаптираног тавана пројекат је предвидео преко ходника надвишеног лантерном.

Приступ тавану обезбеђен је преко ходника надвишеног лантерном од алуминијумских носећих профила и са испунама од стакла које је убачено споља. Кров лантерне има нагиб 18° , а алуминијумски носачи ослоњени су на дрвену носећу конструкцију формирану од стубова и греда дим. 14×14 центиметара. Хоризонтални алуминијумски носећи профили ширине 50 милиметара имају шупљу комору иза зоне жљеба. Профили су опремљени термоизолационим тракама постављеним у канале за вијке. Стаклена испуна изведена је од транспарентног стакла са нискоемисионим филмом *Low E*, у саставу: 8 милиметара каљено стакло + 14 милиметара лајсна + 44.2 ламинирано стакло изнутра (укупна дебелина стакло пакета $d=30$ милиметара). Стаклена испуна уграђена је споља и заптивена ЕПДМ профилима са обе стране. Стакло је постављено на поткајле у складу са правилима струке за стакло, уз употребу комерцијалних кајли од ПВЦ-а. Спојеви стакала заливени су структуралним силиконом. Спој ниже, на

саставу са вертикалним профилима, прекривен је ЕПДМ облогом тако да вода може слободно да тече са стаклене површине крова. Вертикални део лантерне пројектован је по истом систему са кип прозорима интегрисаним у фасадну конструкцију.

Након сондажног испитивања таванске подне конструкције констатовано је да њено стање на целој површини захтева додатни и другачији третман од онога који је пројектом предвиђен. Наиме, за потребе израде пројектне документације урађена је само једна сонда, а стање подне конструкције на том делу није указивало на потребу посебног ојачања. Носеће дрвене тавањаче због смањења угиба биле су окачене о челичне профиле постављене паралелно са фасадним носећим зидом на удаљености око једног и по метра. Имајући у виду старост постојеће дрвене конструкције (дрвене грађе) као и распон конструкције на овом делу објекта, предложена је челична конструкција независна од постојеће дрвене, чија је улога да преузме комплетно оптерећење од ново-

пројектованог простора и пренесе га на носеће зидове. Изведена је конструкција која се састоји од примарне подне конструкције, коју чине челични профили ИНП 180, постављени паралелно са постојећим дрвеним носачима – тавањачама. Са једне стране профили се ослањају на носећи зид, а на другој страни се ослањају на нову челичну решетку распона чак 9,75 метара, висине 1,4 метра. Челична решетка је везана за рогове, у смислу бочне стабилности, а веза је решена тако да рогови примају само хоризонталну силу потребну за придржавање решетке. Позиција решетке одредила је нови положај обимног зида. Секундарна подна конструкција на коју се ослањају сви слојеви пода изведена је од НОР 60x40x3. На овај начин је у потпуности растерећена постојећа међуспратна конструкција коју чине дрвене тавањаче од новог корисног и оптерећења нове подне конструкције.

Постојећа кровна конструкција је делимично замењена новом у складу са распоредом стубова према пројекту.

Пројектом је било предвиђено извођење застакљене преграде која би делила централни простор од бочних простора са мањом висином намењених смештају радних места са компјутерском опремом. Имајући у виду нову позицију обимних зидова од овог решења се у извођењу одустало.

Облик кровних равни и распоред дрвених елемената кровне конструкције диктирали су величину и организацију корисног простора, као и формирање техничких и помоћних просторија. Зидови ових просторија изведени су од гипс-картонских плоча по систему „Кнауф“, са подконструкцијом од поцинкованих профила обострано обложених гипс-картонским плочама 2x12,5 милиметара. Зидови који формирају санитарни блок пројектовани су по истом систему, али од влагоотпорних гипс-картонских плоча. Овакав начин најмање оптерећује таваницу и у каснијем коришћењу објекта омогућује једноставније измене.

Нови реконструисани простор опремљен је санитарним блоком. На месту формирања санитарног блока формирана је кровна баца затворена равним кровом. Носећа конструкција изведена је од дрвених стубова и греда дим. 14x14 центиметара, а кров-

не греде су 10x10 центиметара. Са спољне стране ова баца је обложена ОСБ плочама које су прекривене слојем изолима и завршно бакарним лимом дебљине $d=0,6$ милиметара.

Димњачки канали зидани опеком у финалној обради су дресовани, а финално обрађени воденим стаклом у више наноса. Дрвено степениште којим се из овог простора излазило на кров демонтирано је и изведено је ново метално.

У складу са правилима заштите од пожара комплетна нова метална конструкција изведена од челичних профила заштићена је противпожарним премазима потребне отпорности. Да би адаптирани таван у противпожарном смислу био одвојен као посебни противпожарни сектор предвиђено је постављање противпожарних и противдимних врата на приступу постојећем каменом степеништу.

Простор је опремљен инсталацијама грејања (двоцевно радијаторско грејање), водовода, канализације и електроинсталацијама које су прикључене на постојеће системе у објекту, а изведен је нови експанзиони суд смештен у издвојеном простору.

ИЗГРАДЊА ПАНОРАМСКОГ ЛИФТА

Упоредо са потребом да се обезбеди нови мултифункционални простор, указала се потреба и обавеза обезбеђења приступа и кретања лица са посебним потребама у објекту Капетан Мишиног здања. Ово здање свакодневно посећује одређени број студената и других лица са инвалидитетом чије кретање унутар објекта није могуће, односно врло је отежано. Савремене тенденције налажу да се овај проблем реши увођењем рампи, платформи или лифтова који ће обезбедити несметано кретање ових особа. Како се формирање рампи и уградња платформи у оквиру репрезентативног степеништа показало неприхватљиво, решење је била изградња – доградња лифта. Унутрашње двоориште у нивоу приземља, као и разуђеност основе Капетан Мишиног здања дозволило је позиционирање новог лифта у углу ка платоу испред Филозофског факултета. Нови панорамски лифт треба да обезбеди боље и несметано кретање лица са посебним потребама, али уједно и да омогући приступ и новоформираном мултифункционалном простору у реконструисаном тавану. У обликовању лифта пројектант се у складу са прихваћеним

принципима конзерваторске струке определио да пројектује савремену остакљену конструкцију у форми панорамског лифта. Овакав приступ кроз супротност обликовања и материјализације истиче основне архитектонске вредности овог изузетног здања. Конструкција возног окна панорамског лифта изведена је од челичних профила. Облога је изведена од остакљених панела монтираних преко алуминијумске подконструкције за основну конструкцију. Стаклени панели рађени су као сендвич са двоструким стаклом, спољним дебелине 8,0 милиметара и унутрашњим дуплим стаклом дебелине 2x4 милиметра. Панели су монтирани тако да се међусобно додирују, а контакт зона заптива силиконом. Пуни панели имају обострано облогу од алуминијумског лима са испуном одстиродура. Конструкција лифта ојачана је спреговима конструисаним као укрштене дијагонале – затеге. У оквиру двооришта овог здања изведена је приступна рампа до панорамског лифта и посебног улаза у нивоу приземља за лица са посебним потребама. На овај начин у потпуности је омогућено њихово кретање до објекта и у оквиру њега, у складу са савременим тенденцијама и важећим прописима из ове области.

Александра Шевић

Задужбине
којима управља
Универзитет

Управљање задужбинама и фондацијама Универзитета у 2013. години

Универзитет својим задужбинама управља преко одбора задужбина чије чланове именује Савет Универзитета. Задужбине и фондације приходују средства преко уговора који су склопљени са закупцима пословног и стамбеног простора по економским ценама. Затечени закупци су и даље у својству корисника станова и плаћају закупе по ценама Инфостана. Ова закупнина се у складу са Уговором преноси задужбинама. Проверавају се дуговања купаца, опомињу дужници, а по потреби и утужују.

Укупан приход задужбина и фондација у 2013. години износи 38.947.915,30 динара (од закупнина издатих простора и од прихода преко уговора са Инфостаном). Процент наплате за све задужбине и фондације је 101,96%.

У току 2013. године одржано је 26 седница одбора задужбина и фондација, усвојени су финансијски извештаји за 2012. годину и финансијски планови за 2013. годину за седам задужбина и две фондације, што је достављено на сагласност Савету Универзитета. На седницама одбора донете су одлуке о додели: 111 стипендија од 9.200,00 динара х 10 месеци и 72 помоћи студентима у износу од 30.000,00 динара, 60.000,00 динара и 90.000,00 динара. За 17 награда студентима (по 30.000,00 динара) уплаћено је 510.000,00 динара. Плаћене су три партиципације у трошковима школарине докторских студија (по 30.000,00 динара) као и једна награда за најбоље научно дело у износу од 250.000,00 динара. Укупно је у 2013. години исплаћено за циљеве задужбина и фондација 15.836.156,88 динара.

Од наведених прихода Универзитету су пренета средства у из-

носу од 5.876.753,84 динара (у складу са статутима задужбина 20% прихода). Трошкови ПДВ-а у овој години износили су 4.039.964,24 динара.

Урађен је годишњи попис имовине и обавеза задужбина и фондација за 2013. годину.

Дана 27. маја 2013. године одржана је свечана додела диплома стипендистима задужбина и фондација. Додела стипендија прилика је да се сваке године окупе академци, њихови добротвори и представници задужбина и фондација.

Додељене су награде за најбоље научно, односно стручно остварење наставника и сарадника Универзитета у Београду, у износу од 250.000,00 динара нето. По конкурсима Задужбине Веселина Лучића, и одлуци Одбора Задужбине, а на предлог жирија, награда је додељена др Миодрагу Спалевићу, редовном професору на Машинском факултету Универзитета у Београду, за дело *Error Bounds of Gaussian Quadrature Formulae for One Class of Bernstein-Szego Weights*. Награда за најбоље књижевно остварење наставника и сарадника Универзитета у Београду објављено у 2012. години није додељена јер није било пријављених кандидата.

Расписани су конкурси задужбина и фондација за доделу стипендија, награда и помоћи студентима, за школску 2013/2014. годину. Награде, стипендије и помоћи додељене у 2013. години из средстава задужбина и фондација које су обновили рад и новооснованих фондација.

Крајњак њреїлед акїивностїи у їоку 2013. їодїне їо задужбїнама и фондацијама:

Фондација Милана Стефановића–Смедеревца и супруге Даринке, на Теразијама бр. 39, у 2013. години, по расписаним конкурсима доделила је 13 стипендија студентима (9.200,00 динара х 10 месеци), што укупно износи 1.196.000,00 динара.

У току је конкурс за доделу стипендија за школску 2013/2014. годину.

Спроведен је поступак прикупљања понуда за осигурање зграде и изабрана је понуда компаније „Сава осигурање“ а.д.о. из Београда, у износу од 49.489,16 динара са урачунатим ПДВ-ом.

Задужбина Драгољуба Маринковића, у Булевару краља Александра бр. 26, у 2013. години, доделила је по расписаним конкурсима 112 стипендија и помоћ болесним студентима, у износу од 9.801.227,92 динара.

У току су конкурси за школску 2013/2014. годину.

Заједно са Градском општином Врачар, Задужбина је ушла у суфинансирање поправке лифтовског постројења, учешћем од 360.000,00 динара и уплаћен је цео износ пошто су радови завршени.

Спроведен је поступак прикупљања понуда за осигурање зграде и изабрана је понуда компаније „Сава осигурање“ а.д.о. из Београда, у износу од 54.810,81 динара са урачунатим ПДВ-ом.

Задужбина Миљивоја Јовановића и Луке Ђеловића, на Андрићевом венцу бр. 12, у 2013. години по расписаним конкурсима доделила је 19 стипендија (9.200,00 динара х 10 месеци), 13 награда у износу од по 30.000,00 динара и плаћене су три партиципације у трошковима школарине докторских студија од по 30.000,00 динара, што укупно износи 2.228.000,00 динара. У току су конкурси за школску 2013/2014. годину.

Спроведен је поступак прикупљања понуда за осигурање зграде и изабрана је понуда компаније „Сава осигурање“ а.д.о. из Београда, у износу од 57.596,19 динара са урачунатим ПДВ-ом.

Задужбина Веселина Лучића, ул. Ђорђа Јовановића бр. 5 и Гундулићев венац бр. 39, угао са Венизелосовом бр. 30, по расписаном конкурсима у 2013. години доделила је награду за најбоље

научно дело професору Универзитета у Београду, у износу од 250.000,00 динара нето, што са трошковима жирија бруто износи 386.928,96 динара. Награда за најбоље књижевно остварење наставника и сарадника Универзитета у Београду објављено у 2012. години није додељена јер није било пријављених кандидата. По молбама станара донета је Одлука Одбора Задужбине да се преко Јавног предузећа „Градско стамбено“ изврши јавна набавка за радове на санацији кровних елемената и површина на објекту Задужбине у ул. Ђорђа Јовановића бр. 5 и за ту намену издвојена су средства у износу од 900.000,00 динара

У складу са циљем **Задужбине Ђоке Влајковића**, ул. Влајковићева бр. 5, и предлога ректора Универзитета, одобрена су средства Универзитету у Београду у износу од 1.500.000,00 динара за потребе Универзитета у Београду.

Задужбина Раде и Милана Вукићевића, у Ресавској улици бр. 9, по расписаном конкурсима у 2013. години доделила је осам стипендија у износу од 736.000,00 динара.

У току је конкурс за школску 2013/2014. годину.

Задужбина Влајка Каленића, ул. Светогорска бр. 12, у 2013. години по расписаним конкурсима доделила је три стипендије и 22 помоћи студентима у износу од 936.000,00 динара.

У току је конкурс за школску 2013/2014. годину.

Завршени су уговорени радови на ревитализацији дела дворишних фасада светларника, у складу са Одлуком Одбора Задужбине из 2012. године.

У току је доношење Одлуке о издавању стана преузетог после смрти станара.

Задужбина Љубице М. Здравковић, у Синђелићевој улици бр. 26, у 2013. години по расписаном конкурсима доделила је 2 стипендије у износу од 184.000,00 динара.

У току је конкурс за школску 2013/2014. годину.

Зграда Задужбине је у врло лошем стању и постоје нерешени имовинско-правни односи, и судски поступци су у току.

Одбор Задужбине је упознат са проблемом станара који покушавају да легализују надограђене објекте у дворишту зграде, и донете су одговарајуће одлуке о поступању у овом случају.

Задужбина Светозара Видаковића и жене Магдалене, у Господар Јевремовој улици бр. 55, у Београду, тренутно је без прихода јер је у поседу Завода за изградњу града који се припојио Дирекцији за грађевинско земљиште. Задужбина је у поступку реституције.

Фондација mr рh Љубица Војтех Драгићевић и ing есс Никола Драгићевић – орочена су новчана средства у износу од 14.929 евра и пренети доспели ануитети обвезница, по основу старе девизне штедње, у износу од 5.780 евра

Фондација „Сестре Булајић“ доделила је четири награде студентима у износу од по 30.000,00 динара, пребачени су доспели ануитети обвезница за 2013. годину и орочена су девизна средстава на годину дана. Орочено је 48.126,31 евра (камата 1.540 евра) и динара на рачуну 126.297,00 а од пренетих камата од доспелих ануитета врши се исплата награда по одлуци Одбора Фондације.

Фондација Косте Мигрића, стан број 10, на четвртном спрату зграде број 26, на Обилићевом венцу у Београду, у 2013. години, по расписаном конкурс доделила је четири стипендије од прихода који се остварују издавањем стана у закуп Заједничком центру Јапан-Србија за промоцију науке и технологије на

Универзитету у Београду (ЗЈСЦ). Универзитет у Београду је привремено преузео обавезу плаћања закупнине, док се не обезбеде стални извори финансирања, да плаћа 50% од утврђене цене закупа по квадратном метру, почев од 1. јула 2012. године, у складу са Одлуком Савета 02 број 020-19184/7-12 од 22. јуна 2012. године, и Одлуком о давању сагласности о утврђивању цене закупнине од 22. априла 2013. године, а трошкови комуналних услуга, електричне енергије и телефона падају на терет закупца. Ове трошкове још увек плаћа Универзитет.

ФОНДАЦИЈА ЗА РЕШАВАЊЕ СТАМБЕНИХ ПОТРЕБА МЛАДИХ НАУЧНИХ РАДНИКА И УМЕТНИКА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Фондација за решавања стамбених потреба младих научних радника Универзитета у Београду, у току 2013. године, одржала је пет седница Управног одбора и осам седница Стамбене комисије која је проверавала прикупљену документацију за ажурирање ранг листе за зграду 3Б која се гради средствима Европске инвестиционе банке и Банке за развој Савета Европе.

УПРАВИТЕЉ ЗАДУЖБИНА И ФОНДАЦИЈА

КОЈИМА УПРАВЉА УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Проф. др Миодраг Појковић

ЗАДУЖБИНА ВЕСЕЛИНА ЛУЧИЋА

Велики добротвор, познати београдски инжењер Веселин Лучић, рођен је 1877. године у Београду. Патентирао је систем олучњака, који је заштитио у Трговинском суду. Тај патент је прихватила већина европских земаља.

Један од његових највећих успеха била је прва награда на конкурс за идејно решење Теразијског платоа, чијом је изградњом центар престонице добио европски изглед.

Захваљујући свом успешном раду, стекао је велику имовину. Тестаментом од 5. априла 1941. године, део имовине у Београду оставио је Универзитету, са циљем да се оснује Задужбина Веселина Лучића, „слична Нобеловој“, а део свог имања у Опатовцу оставио је Матици српској. Умро је 1947. године у Београду. Сахрањен је у породичној гробници на Новом гробљу.

Зграде Задужбине Веселина Лучића су национализоване 1961. године и укњижене као друштвена својина.

Решењем Министарства културе РС бр. 022-3375/95-03, од 24. јула 1995. године, Задужбина је обновила рад. Циљ Задужбине је награђивање научних радника на Универзитету у Београду и књижевних остварења појединаца са Универзитета у Београду. Од краја септембра 2000. године, када је општина Стари град пренела Универзитету Задужбину на коришћење и управљање, приход се остварује издавањем стамбеног и пословног простора Задужбине. Задужбинску имовину чине зграда у Ђорђа Јовановића бр. 5, изграђена 1931. године, бруто површине 737м², која се састоји од једног локала и 13 станова, и зграде на углу Гундулићевог венца бр. 39 и Венизелосове бр. 30, изграђене 1932. године, бруто површине 1.827,59м², подељене физичком деобом са општином Стари град,

при чему су Задужбини припала два локала нето површине 103м², и девет станова, нето површине 337м².

Зграде Задужбине се обнављају средствима Задужбине, и до сада су обновљене уличне и дворишне фасаде зграде у Ђорђа Јовановића бр. 5, а у све три зграде окречена су степеништа, уређени улази и изведено уземљење електричних инсталација.

Награде Задужбине Веселина Лучића

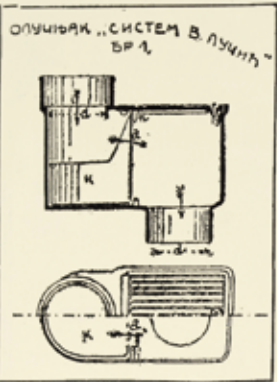
Од 2004. године, расписују се конкурси за наставнике и сараднике Универзитета у Београду за доделу награде за најбоље научно, односно стручно остварење, и награде за најбоље књижевно остварење. Награђена дела треба да буду оригинална научна, односно књижевна, једног аутора, издата први пут у претходној години. Закључно са 2012. годином, награђено је 17 наставника и сарадника Универзитета у Београду, а награду чине Диплома Задужбине Веселина Лучића и новчани износ, који се увећавао – од 50.000 динара прве, до 250.000 динара ове 2012. године.

Добитници Награде Веселин Лучић за најбоље научно остварење:

1. За 2004. годину – мр Влада Станковић, асистент Филозофског факултета, за дело
Цариградски њајријарси и цареви македонске династије.
2. За 2005. годину – др Виктор Недовић, доцент Пољопривредног факултета, за дело
Fundamentals of Cell Immobilisation Biotechnology.
3. За 2006. годину – проф. др Жика Бујуклић, редовни професор Правног факултета, за дело *Forum romanum.*
4. За 2007. годину – др Владан Девеџић, редовни професор Факултета организационих наука, за дело *Semantic Web and Education.*
5. За 2008. годину – др Тања Поповић, редовни професор Филолошког факултета, за дело *Речник књижевних њермина* и др Владимир Мако, редовни професор Архитектонског факултета, за дело *The art of harmony.*
6. За 2009. годину – др Жарко Требјешанин, редовни професор Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију, за дело *Речник Јунових њојмова и симбола*, и др Сима Аврамовић, редовни професор Правног факултета, за дело *Rhetorike techne – веијина беседнишџива и јавни насџуј.*
7. За 2010. годину – др Мила Павловић, редовни професор Географског факултета, за дело
Села сјеничкој краја, анијројојеојрафска љрочавања.
8. За 2011. годину – др Бранислав Тодић, редовни професор Филозофског факултета, за дело
Рагови о сријској умејносџи и умејносџима XVIII века.
9. За 2012. годину – др Ранко Козић, доцент на Филолошком факултету Универзитета у Београду, за дело
Рођење романа из духа љарафразе.
10. За 2013. годину – др Миодраг Спалевић, редовни професор на Машинском факултету Универзитета у Београду, за дело *Error Bounds of Gaussian Quadrature Formulae for One Class of Bernstein-Szego Weights.*

Добитници Награде Веселин Лучић за најбоље књижевно остварење појединаца:

1. За 2004. годину – др Радомир Симић, редовни професор Рударско-геолошког факултета, за роман *Ход љо води Јоланге Козловске*
2. За 2005. годину награда није додељена.
3. За 2006. годину – проф. др Радиша Јанчић, редовни професор Фармацеутског факултета, за дело *Моја маслина.*
4. За 2007. годину награда није додељена.
5. За 2008. годину – др Драган Стојановић, редовни професор Филолошког факултета, за дело *Месеци.*
6. За 2009. годину награда није додељена.
7. За 2010. годину – др Гордан Маричић, доцент Филозофског факултета, за дело *Лишџерарије.*
8. За 2011. годину – др Снежана Вељковић, редовни професор Медицинског факултета, за дело *Хроника Медициноској факулџеиџа у Беојраду (1920-2010).*
9. За 2012. годину – др Михајло Пантић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, за дело
Too Much Time for Unimportant Things (Превише времена за неважне сџвари).
10. За 2013. годину награда није додељена.

ВАЖНО за канализацију (Олучњан система В. Лучића)

По прописима за везивање олука са кишним каналима захтева се:

Да сва вода из олука предходно прође кроз гвоздене таложнике — **олучњаке**, где се отпади (црепа, малтера, маховине итд.) задржавају да не улазе у канал.

Од свих постојећих система олучњака, најновији је проналазак инжењера београдске општине г. В. Лучића, који је патентован код већине културних држава, а у Србији је заштићен решењем Тргов. Суда.

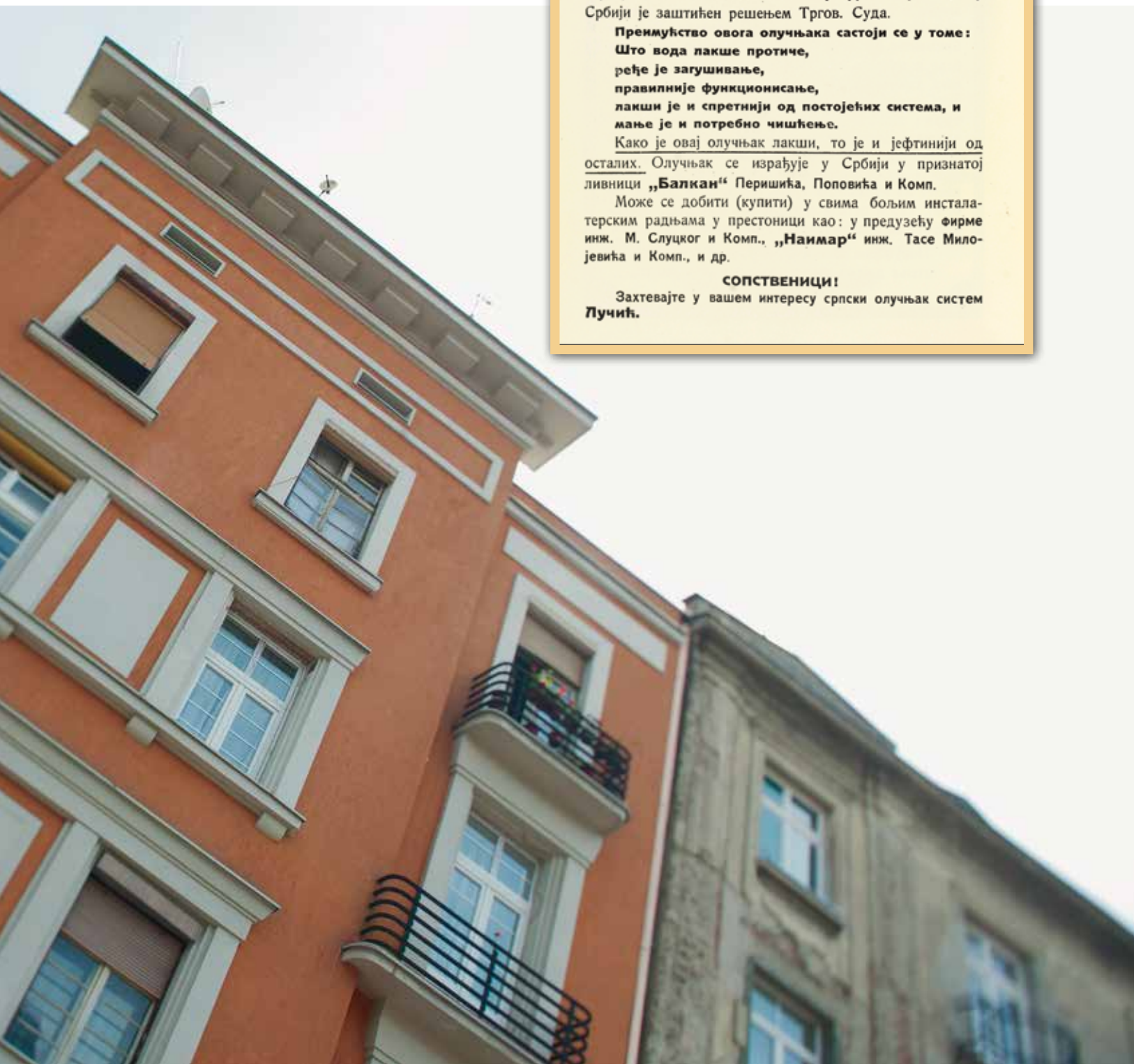
Преимућство овога олучњака састоји се у томе:
Што вода лакше протиче,
ређе је загушивање,
правилније функционисање,
лакши је и спретнији од постојећих система, и
мање је и потребно чишћење.

Како је овај олучњак лакши, то је и јефтинији од осталих. Олучњак се израђује у Србији у признатој ливници „Балкан“ Перишића, Поповића и Комп.

Може се добити (купити) у свима бољим инсталатерским радњама у престоници као: у предузећу фирме инж. М. Слуцког и Комп., „Наимар“ инж. Тасе Милојевића и Комп., и др.

СОПСТВЕНИЦИ!

Захтевајте у вашем интересу српски олучњак систем **Лучић**.

ЗАДУЖБИНА ЂОКЕ ВЛАЈКОВИЋА

Ђока Влајковић, пешадијски пуковник српске и руске војске, који је живео од 1831. до 1883. године, својеручним тестаментом, сачињеним 8. новембра 1878. године у Београду, завештао је цео свој иметак за просветне сврхе.

Пуковник Ђока Влајковић био је један од највећих српских добротвора. У војску је отишао са 17 година, а током дуге војничке каријере борио се у Аустрији, у Кримском рату на страни Русије, и свим српско-турским ратовима. Једна од улица у центру Београда, где се налази његова Задужбина, данас носи име овог добротвора. Од две пензије, српске и руске, стекао је за оно време велики иметак. Своју имовину, која се састојала од два плаца, оставио је сину, ћерки и жени. Тестаментом је било одређено да се имовина може одузети деци ако се одају разврату. У том случају би једини наследник била држава Србија, која је имала обавезу да оснује задужбине за просветне сврхе.

Убрзо после смрти Ђоке Влајковића, умрли су и његови наследници. Тако је целокупна имовна прешла у задужбински фонд. У тестаменту је писало да се имовина Ђоке Влајковића састоји од једног великог плаца код Батал џамије (на месту данашње зграде Народне скупштине Републике Србије), на коме су постојале две нове и две старе куће, и једне њиве на Врачару.

Задужбина Ђоке Влајковића почела је да ради 1911. године. Од закупнине коју је Универзитет у Београду сакупљао издајући станове, подигнуто је неколико студентских домова и штампан је велики број књига. Задужбина је помагала и рад младих

научника који су се бавили истраживањем социологије и антропогеографије. Тридесетих година 20. века Министарство просвете је одлучило да прода имање на Врачару и да плацеве у данашњој Влајковићевој улици замени са Аграрном банком. Од тог је новца саграђена велика зграда у Влајковићевој улици бр. 5. На нову зграду постављена је биста Ђоке Влајковића, урађена од природног камена, рад вајара Марка Брежанина, и венац за медаљон од вештачког камена, рад вајара Бранка Филиповића.

После Другог светског рата, у просторије Задужбине бесправно је усељен батаљон народне милиције, а затим и управа Београдског циркуса. Задужбини је одузет сав простор и претворен у стамбени. Управа Задужбине Ђоке Влајковића, уз новчану помоћ Задужбине Милене и Душана Јанковића, доградила је још три спрата на постојећу зграду, али им је и та имовина одузета. Донека је одлука да Задужбина прима само пет одсто од прихода, али тај новац никада није добила. Целокупна имовина Задужбине је национализована 1958. године. Објашњење за национализацију било је да та најамна зграда служи за богаћење појединаца.

Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-3376/95-03, од 24. јула 1995. године, Задужбина Ђоке Влајковића обновила је рад. Општина Стари град је, пет година касније, пренела право управљања и коришћења станова и пословних просторија на Универзитет у Београду – универзитетску Задужбину Ђоке Влајковића. Данашњу имовину Задужбине чине две зграде које се налазе у Влајковићевој улици бр. 5. Зграде се састоје од два пословна простора, 32 стана и једне гарсоњере. Издавањем пословног простора и закупом станова, остварује се циљ Задужбине – помагање општих потреба Универзитета у Београду у области високог образовања и науке.

У складу са циљем Задужбине Ђоке Влајковића и по предлогу ректора Универзитета, одобрена су средства Универзитету у Београду у износу од 1.500.000,00 динара за потребе Универзитета у Београду. Од наведених средстава набављени су клима уређаји за хлађење новоизграђеног таванског простора у Капетан Мишином здању по спецификацији, урађен је

Пројекат адаптације пословног простора за смештај Института „Конфуције“ – у просторијама Фондације Милана Стефановића–Смедеревца и супруге Даринке, и плаћене су судске таксе у спору који су водили Универзитет и Задужбина Луке Ђеловића–Требињца.

ЗАДУЖБИНА МИЛИВОЈА ЈОВАНОВИЋА И ЛУКЕ ЂЕЛОВИЋА

Главница Јовановић је, тестаментом сачињеним 22. маја 1933. године, своју имовину – коју су чинили новац, хартије од вредности и кућа у Крунској бр. 4 (сада Андрићев венац бр. 12), оставила Универзитету у Београду, да се образује Задужбина под именом њеног брата Миливоја А. Јовановића, како би

страни, руководиће се при избору не само вредноћом и спремом који студенти имају, већ и нарочито помагати оне који по своме раду и животу обећавају бити добри људи, јака чврста карактера”. Тестамент је проглашен 2. јуна 1939. године.

Универзитетски сенат је 28. октобра 1939. године примио заоставштину пок. Данице А. Јовановић из Београда, која је своје имање у Крунској улици бр. 4 оставила Београдском универзитету, с тим да се од новца добијеног продајом овог имања по ис-

сачувала успомену на њега.

Миливоје (Арсенија) Јовановић, виши чиновник у Министарству саобраћаја, рођен је 1865. а умро 1932. године. Сахрањен је у породичној гробници на Новом гробљу у Београду. Скроман и радан, још за живота се истакао као добротвор просвете и културе.

По Даничиној изричитој жељи и тестаменту: „Главница се не сме трошити а од прихода издаваће се награда за прописане темате о св. Сави из области правних и финансијско-економске групе или ће се давати

Лука Ђеловић (1854-1929), трговац и највећи добротвор Универзитета у Београду, био је један од најбогатијих и најугледнијих људи у Србији свога времена. Био је оснивач и председник Београдске Задруге, члан Управног одбора Народне банке Краљевине Србије, човек који је стару Савамалу, део Београда око железничке станице, претворио у отмен и модеран део града... Уверен да наука и привреда највише значе за напредак сваког народа, још за живота је додељивао награде најбољим студентима, а тестаментом је целокупну своју имовину, процењену на више од педесет милиона ондашњих динара, оставио Универзитету. После Другог светског рата, његова оставштина је национализована, и већ 60 година студенти и професори немају корист од ње. Њен мали део је уложен у заједничку задужбину под називом „Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Ђеловића“.

плати легата које је навела у тестаменту, образује Задужбина под именом њеног брата Миливоја А. Јовановића, вишег чиновника Министарства саобраћаја.

Део новца који је остао од Задужбине Луке Ђеловића–Требињца, уложен је у Задужбину Миливоја Јовановића, и на имању, које се налази на углу садашње Улице кнеза Милоша и Андрићевог венца, Универзитет је саградио 1939-1940. године, по пројекту архитектке Глигоргија Самојлова, зграду на којој је написано да је заједничка Задужбина Луке Ђеловића–Требињца и Миливоја А. Јовановића.

Приход Задужбине Миливоја

помоћ сиромашним студентима да би могли свршити факултет на нашем Универзитету или помоћ ради продужења студија на

Јовановића и Луке Ђеловића остварује се издавањем стамбеног и пословног простора Задужбине, који чини шест локала и

28 станова, укупне површине 2.115 метара квадратних, чијим се издавањем остварује циљ Задужбине – награђивање студентских радова из области правних и економских наука, помагање студентима на студијама у земљи и иностранству, додељивање стипендија, набавка уџбеника, литературе и других средстава потребних за студирање и усавршавање, као и други облици помоћи које утврди Одбор Задужбине.

Имовина Задужбине је после Другог светског рата национализована. Решењем Министарства културе Републике Србије бр.022-3374/95-03 од 24. јула 1995. године, обновљен је рад Задужбине Миливоја Јовановића и Луке Пеловића.

По добијању на коришћење и управљање од Градске општине Стари град, септембра 2000. године значајна средства Задужбине уложена су у инвестиционо одржавање зграде: извршена је ревитализација комплетних уличних фасада, замењена су зидна платна од стаклених призми и окречено је степениште, уређено двориште и делимично саниране дворишне фасаде, замењени олуци, санирана електроинсталација и изведено уземљење зграде и реконструкција подрумског простора.

Лука Пеловић

Стипендије Задужбине

ЗАДУЖБИНА МИЛИВОЈА ЈОВАНОВИЋА И ЛУКЕ БЕЛОВИЋА

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном конкурс, додељене су **три** партиципације у трошковима школарине постдипломцима за школску 2012/2013. годину, у износу од по 30.000 динара, студентима:

ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА:

1. Синиши Милошевићу
2. Саши Пешићу и
3. Владимиру Андрићу

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном конкурс, награђено је **13** стручних радова студената за 2012/2013. годину у износу од по 30.000 динара, и то:

ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА:

1. Биљана Мутавчић, за стручни рад под називом: *Економско-еколошка анализа производње, прераде и дистрибуције нафте и нафтних деривата као важан гео савремене енергетске менаџмента,*
2. Драгана Драганац, за стручни рад под називом: *Критичке стандардне САРМ-а и појава коришћених верзија модела,*
3. Јелена Пећанац, за рад: *Узроци, домени и манифестације глобалне економске кризе,*
4. Марија Гојковић, за стручни рад: *Креативно рачуноводство-моћиви и ефика.*

ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА:

1. Лидија Живковић, за стручни под називом: *Насиљак и еволуција радне права,*
2. Душан Радовановић, за семинарски рад под називом: *Конформни метод обрачуна законске зависне камате у светлу Одлуке Уставног суда Србије,*
3. Бојан Јовић, за рад под називом: *Економска реформа и транзиција привреде у Кини,*
4. Рада Мирић, за рад под називом: *Владавина права - порекло и конституисање једне идеје,*
5. Стефан Лучић, за стручни рад под називом: *Откривање и разјашњавање комјутерске криминалистике,*
6. Ивана Обућина, за стручни рад под називом: *Преступак хијоџека према Закону о хијоџеци из 2005. године,*
7. Бранко Илић, за стручни рад под називом: *Проблеми правне мишљења.*

ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА:

Стефан Недељковић, за рад под називом: *Случај риболова.*

ФАКУЛТЕТА ОРГАНИЗАЦИОНИХ НАУКА:

Марија Турањанин, за рад под називом: *Зелена логистика-компаративна анализа Европе и Кине.*

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном конкурсy, додељена је 21 стипендија у износу од 8.000 динара месечно за школску 2011/2012.годину - 10 месеци, следећим студентима:

ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА:

1. Милици Сеизовић	просечна оцена 9,86
2. Тањи Ненадић	просечна оцена 9,76
3. Јовани Раковић	просечна оцена 9,53
4. Јовани Драгићевић	просечна оцена 9,50
5. Урошу Масларевићу	просечна оцена 9,41
6. Бојани Павловић	просечна оцена 9,23
7. Марији Вранеш	просечна оцена 9,00
8. Филипу Пауновићу	просечна оцена 8,71
9. Јелени Бранковић	просечна оцена 8,62
10. Јовани Жмирић	просечна оцена 8,57

ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА:

1. Сањи Дошен	просечна оцена 9,90
2. Марку Поповићу	просечна оцена 9,83
3. Игору Матићу	просечна оцена 9,71
4. Бојани Јаворић	просечна оцена 9,62
5. Тијани Владисављевић	просечна оцена 9,54
6. Даници Митровић	просечна оцена 9,42
7. Стефану Лазићу	просечна оцена 9,40
8. Катарини Исаиловић	просечна оцена 9,04
9. Бранку Илићу	просечна оцена 9,00

ЗАДУЖБИНА ДРАГОЉУБА МАРИНКОВИЋА

При крају Другог светског рата, када су задужбине и фондови почели полако да пропадају и губе своју имовину, 3. јула 1944. године Драгољуб Маринковић сачинио је тестамент којим је оставио имање на углу Булеvara краља Александра бр. 26 и Ресавске улице – плац површине 350,90м², са четвороспратном зградом и мансардом, да се после његове смрти оснује задужбина, као неизбрисива успомена на његову мајку Јелисавету.

Познати адвокат Драгољуб Маринковић рођен је 1883. године у Београду. За живота је стекао велику имовину – непокретности по Београду, имања у Банату и Бачкој и искључиво право истраживања руда и копова по целој земљи. Умро је 8. октобра 1944. године, а 1959. године је национализована његова целокупна заоставштина. Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-927/96-03, од 28. маја 1996. године, обновљен је рад Задужби-

не, ради унапређивања здравства на Универзитету у Београду: побољшање рада Завода за здравствену заштиту студената, партиципација у трошковима лечења и опоравка студената, здравствено посвећивање студената и запослених на Универзитету, учешће у финансирању пројеката чији је предмет истраживање здравља младих, посебно студентске популације, унапређивање здравства запослених на Универзитету и други облици помоћи које утврди Одбор задужбине.

Приход се остварује издавањем стамбеног и пословног простора у Булевару краља Александра бр. 26, који чини 15 станова, од којих су четири незаконито откупљена, и седам локала, бруто површине 1.126 метара квадратних. Средствима Задужбине окречено је степениште, уређено двориште, замењени олуци, санирана електроинсталација и изведено уземљење зграде.

Стипендије Задужбине

ЗАДУЖБИНА ДРАГОЉУБА МАРИНКОВИЋА

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном конкурс, додељене су **62** стипендије од по 9.200 динара месечно за школску 2012/2013. годину – 10 месеци, следећим студентима:

МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА

Бојану Стопићу,	просечна оцена 10,00
Маји Драшковић,	просечна оцена 9,82
Марији Душановић,	просечна оцена 9,80
Дарку Радаковићу,	просечна оцена 9,75
Сањи Кекић,	просечна оцена 9,75
Вуку Алексићу,	просечна оцена 9,63
Јоку Полексићу,	просечна оцена 9,63
Слађани Грбић,	просечна оцена 9,62
Јелени Лучић,	просечна оцена 9,58
Младену Маринковићу,	просечна оцена 9,58
Милутину Степановићу,	просечна оцена 9,57
Милани Лазић,	просечна оцена 9,50
Ани Тршњак,	просечна оцена 9,50
Милкици Јовић,	просечна оцена 9,50
Марији Кнежевић,	просечна оцена 9,50
Срђану Шиповцу,	просечна оцена 9,50
Милану Арсеновићу,	просечна оцена 9,48
Бојани Тасић,	просечна оцена 9,45
Смиљани Спасић,	просечна оцена 9,44
Ненаду Релићу,	просечна оцена 9,44
Драгану Јаџићу,	просечна оцена 9,44
Петру Ивковићу,	просечна оцена 9,44
Немањи Момчиловићу,	просечна оцена 9,44
Радомиру Златојевићу,	просечна оцена 9,43
Милицы Пешић,	просечна оцена 9,40
Милени Зеџ,	просечна оцена 9,38
Нинославу Дејановићу,	просечна оцена 9,38
Михајлу Кораћу,	просечна оцена 9,38
Небојши Шушићу,	просечна оцена 9,38

СТОМАТОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

Љиљани Јелић,	просечна оцена 9,82
Марији Милошевић,	просечна оцена 9,64
Николи Јаковљевићу,	просечна оцена 9,50
Ани Божић,	просечна оцена 9,36
Неди Драгишић,	просечна оцена 9,31
Јовани Станковић,	просечна оцена 9,29
Стефану Милановићу,	просечна оцена 9,15
Ани Ђираковић,	просечна оцена 9,00

ФАРМАЦЕУТСКОГ ФАКУЛТЕТА

Николи Пауновићу,	просечна оцена 9,95
Ивани Драганов,	просечна оцена 9,86
Предрагу Стојаковићу,	просечна оцена 9,75
Бранки Дивовић,	просечна оцена 9,69
Нини Љубојевић,	просечна оцена 9,67
Марку Вучковићу,	просечна оцена 9,67
Драгани Јаворац,	просечна оцена 9,64
Мартини Мартиновић,	просечна оцена 9,57
Марку Ђехи,	просечна оцена 9,52
Алену Рељићу,	просечна оцена 9,49
Стефану Планићу,	просечна оцена 9,29
Сањи Нинић,	просечна оцена 9,27
Марији Левић,	просечна оцена 9,26
Миљани Ненков,	просечна оцена 9,20
Теодори Видичевић,	просечна оцена 9,14
Данијели Новаковић,	просечна оцена 9,11
Биљани Миливојевић,	просечна оцена 9,10

ФАКУЛТЕТА ВЕТЕРИНАРСКЕ МЕДИЦИНЕ

Андреи Зорић,	просечна оцена 9,62
Зорани Милановић,	просечна оцена 9,55
Оливеру Стевановићу,	просечна оцена 9,52
Ивани Траиловић,	просечна оцена 9,49
Сретену Урошевићу,	просечна оцена 8,90
Андрији Маркићевићу,	просечна оцена 8,90
Владици Томићу,	просечна оцена 8,90
Марјану Миладиновићу,	просечна оцена 8,88

Стипендије Задужбине

ЗАДУЖБИНА ДРАГОЉУБА МАРИНКОВИЋА

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном Јавном позиву, **32** студента су добила новчану помоћ у износу од по 90.000 динара, и то:

АРХИТЕКТОНСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Никола Арсић

БОГОСЛОВСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Горана Глишић

ГЕОГРАФСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Марија Ристић
Љубица Владушић

ГРАЂЕВИНСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Милица Ђировић
Медицинског факултета:
Мона Маличевић

ПОЉОПРИВРЕДНОГ ФАКУЛТЕТА:

Павле Штрбац

ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА:

Жељко Ковачевић
Драгана Просингер
Милорад Миросавић
Јелена Поцрњић
Радомир Муминовић
Ивана Пејчић

ФАКУЛТЕТА ОРГАНИЗАЦИОНИХ НАУКА:

Драгана Савић

ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА:

Слободан Бркић
Бојана Димитријевић
Филип Јовановић

ФАКУЛТЕТА ЗА СПЕЦИЈАЛНУ ЕДУКАЦИЈУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ:

Сузана Јојић
Јелена Костић
Мара Ожеговић

ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Никола Дабовић
Наташа Кељачки

ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА:

Татјана Лисица
Јелена Лазаревић
Бојан Тарабић
Жељко Гордић
Сузана Била
Марко Марјановић
Александра Стојановић
Александра Кривокапић
Физичког факултета:
Јовица Станојловић

ШУМАРСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Немања Мисаиловић

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном Јавном позиву, **13** студента је добило новчану помоћ у износу од по 60.000 динара, и то:

ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Марта Мачар
Иван Ђурић

ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА:

Марко Цветиновић

ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА:

Милош Тодоровић

РУДАРСКО-ГЕОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА:

Бранкица Вуловић
Саобраћајног факултета:
Александар Поповић

ФАКУЛТЕТА ОРГАНИЗАЦИОНИХ НАУКА:

Бранислав Делић

ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА:

Андријана Николић
Десанка Цвијовић

ФАКУЛТЕТА ЗА СПЕЦИЈАЛНУ ЕДУКАЦИЈУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ:

Зорица Николић

ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Јасна Марјановић

ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА:

Миланка Николић

ШУМАРСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Његош Раичковић

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном Јавном позиву, **5** студената је добило новчану помоћ у износу од по 30.000 динара, и то:

ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Слободанка Добријевић

ПОЉОПРИВРЕДНОГ ФАКУЛТЕТА:

Јована Дамјановић

ФАКУЛТЕТА ЗА СПЕЦИЈАЛНУ ЕДУКАЦИЈУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ:

Ненад Драмићанин

ФАКУЛТЕТА ВЕТЕРИНАРСКЕ МЕДИЦИНЕ:

Милан Радовић

ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Емилија Пијевчевић

ЗАДУЖБИНА ВЛАЈКА КАЛЕНИЋА

Влајко Каленић, надалеко чувени занатлија, иначе обућар и економ, рођен је 6. августа 1851. године у Малом Мокром Лугу, а умро је у Београду, 6. октобра 1907. године. Велико богатство стекао је захваљујући свом занату, који је био веома цењен у Србији. Новцем који је стекао, куповао је плацеве по београдским предграђима, који су, ширењем престонице, добијали на вредности.

Био је добар привредник, током живота се истакао као велики добротвор и показивао је велику љубав према своме народу, а нарочито према ширењу културе и просвете, што се види из његовог тестаментa од 30. јуна 1907. године којим је сву своју имовину оставио у добротворне сврхе за просветне циљеве. Влајко Каленић познат је и као „српски Нобел“.

У тестаменту је одредио да се његова имовина распрода и новац правично уложи, тако да би Задужбина могла да живи само од камата а да се главница никада не дира. Из њеног прихода би се помагали сиромашни ученици „који су се одали изучавању народне економије“, и унапређивао би се рад Трговачке академије. Министарство просвете је 1931. године основало Задужбину Влајка Каленића. Од његове заоставштине 1935. године подигнута је велелепна палата у Светогорској улици бр. 12, на чијој је фасади постављена његова биста.

Целокупна имовина Задужбине Влајка Каленића национализована је после Другог светског рата.

Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-924/96-03, од 3. јуна 1996. године, Универзитет у Београду

обновио је њен рад. Задужбину чини зграда у Светогорској улици бр. 12, површине 2.597м², у којој се налазе 32 стана и две собе. Средства добијена њиховим издавањем користе се за помоћ одличним студентима Економског факултета слабијег материјалног стања. Помоћ је у виду стипендија за усавршавања у земљи и иностранству, а издваја се и за установе и организације у области студентског стандарда.

По добијању на коришћење и управљање од Градске општине Стари град, септембра 2000. године, значајна средства Задужбине уложена су у инвестиционо одржавање зграде: извршена је ревитализација комплетне уличне фасаде, санирана је статички и архитектонски пасарела у којој су обновљени витражи, делимично су саниране дворишне фасаде, замењени су олуци.

Стипендије Задужбине ЗАДУЖБИНА ВЛАЈКА КАЛЕНИЋА

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном конкурс, додељене су **3** стипендије у износу од по 9.200 динара месечно, за школску 2012/2013. годину – 10 месеци, следећим студентима:

ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Јелени Пећанац, просечна оцена 9,57
Сари Крунић, просечна оцена 8,93
Сандри Цеков, просечна оцена 8,71,

ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА:

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном конкурс, додељене су **22** материјалне помоћи у износу од по 30.000,00 динара за школску 2012/2013. годину – студентима Економског факултета:

Тамари Николић
Милошу Видићу
Снежани Светозаревић
Александри Марковић
Александри Љајић
Слађани Тодорић
Ненаду Лукићу
Сари Радосављевић
Горану Вујановићу
Ангелини Мацел

Дуњи Алексић
Ивани Ђорђевић
Лазару Миливојевићу
Марку Марковићу
Милице Младеновић
Јовани Раковић
Соњи Вучинић
Ивани Бишевац
Анити Стојиљковић
Љуби Гајићу
Ненаду Мирковићу
Јелени Симоновић

ЗАДУЖБИНА РАДЕ И МИЛАНА ВУКИЋЕВИЋА

Један од највећих добротвора Универзитета у Београду, Милан С. Вукићевић, рођен је у Београду 1869. године. После завршетка студија на Правном факултету запослио се у суду. Био је помоћник управника вароши Београда, члан Државног савета, радио је и у Главној контроли Краљевине СХС. Годинама је био члан и председник управних одбора банкарских и индустријских предузећа, а 1935. биран је и за народног посланика. Као осведочени родољуб, учествовао је у Првом светском рату, из кога је изашао као капетан друге класе.

Тестаментом који је написао 4. јула 1941. године, целокупну имовину – кућу у Ресавској бр. 9 и две куће у Рузвелтовој бр. 20 (раније Гробљанска и Гетеова), имање у Винчи и виноград на Бањици – наменио је да, после смрти супруге, припадне Пољопривредном и Медицинском факултету Универзитета у Београду. Поштујући његову последњу вољу, те године су основане две задужбине: Задужбина Јевросиме, Симе и Милана Вукићевића, у помен његовим родитељима, и Задужбина Раде и Милана Вукићевића, у помен супруге Радмиле. Умро је октобра 1941. године а Радмила априла 1945. године. Сахрањени су у Београду, у крипти цркве Светог архангела Гаврила, коју је подигао у спомен на српске ратнике погинуле у Првом светском рату. После Другог светског рата имовина Задужбине је национализована. Решењем Министарства културе Републике Србије број 022-3370/95-03, од 24. јула 1995. године, Универзитет је обновио рад Задужбине Раде и Милана Вукићевића. Њену имовину чине кућа и седам зграда у Ресавској улици бр. 9 у Београду, укупне површине 1.719м² и кућа и дворишна зграда у Рузвелто-

вој улици (раније Гетеовој) бр. 20, укупне површине 1.016 м². Упркос великим напорима, Универзитету је враћен само део станова и локала у тим зградама. Приход од њиховог издавања намењен је унапређивању здравства на Универзитету у Београду. Са Градском општином Врачар је 2010. године склопљен уговор о ревитализацији уличне фасаде зграде, по пројекту који је финансирао Задужбина. По уговору је, током 2010/2011. године, за наведене радове уплаћено 1.000.000 динара.

Циљ Задужбине је унапређивање здравства на Универзитету. Средства од издавања у закуп стамбеног простора користе се за унапређивање рада Завода за здравствену заштиту студената, партиципацију у трошковима лечења и опоравка студената, здравствено просвећивање студената и запослених на Универзитету, учешће у финансирању пројеката чији је предмет истраживања здравље младих, посебно студентске популације, унапређење здравства запослених на Универзитету, као и друге облике помоћи које утврди Одбор Задужбине.

Стипендије Задужбине

ЗАДУЖБИНА РАДЕ И МИЛАНА ВУКИЋЕВИЋА

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном конкурсy, додељено је **8** стипендија у износу од по 9.200 динара месечно за школску 2012/2013. годину - 10 месеци. Стипендије су добили:

МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ:

Милош Бранковић,	просечна оцена 10,00	Сашенка Видичевић,	просечна оцена 9,75
Душан Бркић,	просечна оцена 9,94	Вања Вукша,	просечна оцена 9,69
Наталија Одановић,	просечна оцена 9,94	Стефан Танасић,	просечна оцена 9,58
Бранка Ђокић,	просечна оцена 9,76	Невена Петровић,	просечна оцена 9,53

ЗАДУЖБИНА ЉУБИЦЕ М. ЗДРАВКОВИЋ

Велика добротворка рођена је 1858. године у Неготину, а умрла у Београду 1941. године. Задужбина Љубице М. Здравковић основана је одлуком Министарства просвете 1948. године, али је њена имовина накнадно национализована.

Тестаментом из 1939. године, Љубица М. Здравковић именовала је државу за универзалног наследника своје целокупне имовине, коју је, осим новца и хартија од вредности, чинила и зграда у Синђелићевој улици бр. 26. Последња жеља јој је била да се, након њене смрти, од те имовине оснује Задужбина, са називом „Љубица Хитрово, преудате М. Здравковић Вучковић“, којом ће руководити Задужбински одсек Министарства просвете.

Приход Задужбине био је намењен школовању тројице студената филозофских, правних и техничких наука Универзитета у Београду, који су сиромашног стања, а добро уче, и школовању по једне сиромашне ученице Женске учитељске школе у Неготину. Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-3369/95-03, од 24. јула 1995. године, Задужбина је обновила рад. Међутим, враћен јој је само део имовине у дворишним зградама у Синђелићевој бр. 26. Улични део Задужбине је Градска општина Врачар делом дала у откуп, а део је и даље општински. Зграду, у рушевном стању, чини седам станова, укупне површине од 216м². Зграда је у веома лошем стању, Задужбина не може да улаже у њу средства јер не приходује довољно, а тренутно је закупљена решавањем имовинско-правних односа.

Средства Задужбине користе се за материјално помагање студената техничких факултета Универзитета у Београду. Издавањем

стамбеног простора стипендирају се два студента. Кандидате бира Одбор Задужбине на основу расписаног конкурса, по тачно утврђеним критеријумима: општи успех у претходном школовању, редовно уписивање године студија, просечна оцена у претходним годинама студија и други показани резултати.

Стипендије Задужбине ЉУБИЦЕ М. ЗДРАВКОВИЋ

Одлуком Одбора Задужбине, а по расписаном конкурсy, додељене су две стипендије у износу од по 9.200,00 динара месечно за школску 2012/2013. годину – 10 месеци, стипендије су добили:

БИОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Алекса Чепић

просечна оцена 9,83

ФИЗИЧКИ ФАКУЛТЕТ

Инес Скоко

просечна оцена 9,35.

ФОНДАЦИЈА МИЛАНА СТЕФАНОВИЋА– СМЕДЕРЕВЦА И СУПРУГЕ ДАРИНКЕ

Угледни трговац и банкар Милан Стевановић–Смедеревац, рођен у Смедереву 1868. године, потиче из угледне трговачке породице. Само његова непокретна имовина у Београду вредела је више од шест милиона динара, а имао је и неколико кућа, имања, магацина и дућана по Смедереву и околини.

У Београду је 1912. године, у улици Престолонаследников трг (данас Теразије) бр. 39, подигао једну од најлепших зграда оног времена, тзв. Смедеревску банку, коју је 1935. године, тестаментом на име легата, оставио Удружењу београдске трговачке омладине, с тим што ће се од половине главнице и прихода основати фонд са називом Фонд Милана Стевановића–Смедеревца и супруге Даринке. Из његовог дохотка школовало би се од два до пет ђака, зависно од прихода Фонда. Велики добротвор је део своје имовине оставио и Колу српских сестара, Дому слепих „Краљ Александар I“, Привреднику, Смедеревској трговачкој омладини и Смедеревском трговачком удружењу.

Умро је 26. априла 1947. године. Исте године је основан Фонд, али је његова имовина убрзо национализована.

Решењем Министарства културе Србије бр. 022-925/96-03, од 28. маја 1996. године, рад Фонда је обновљен, ради подстицања развоја менаџмента и других научних дисциплина чији је предмет унапређење трговине, које се изучавају на Универзитету у Београду. Имовину Фондације чини четвороспратна стамбено-пословна зграда у Београду, Теразије бр. 39, са девет станова и два пословна простора, укупне површине 1.315м². Пре преноса на Универзи-

тет у Београду –Универзитетски фонд, општина Стари град је део станова дала у откуп и надзидано је поткровље. Средства од издавања у закуп два пословна простора и станова користе се за подстицање развоја менаџмента и других научних дисциплина чији је предмет унапређење трговине.

Стипендије Фондације

МИЛАНА СТЕФАНОВИЋА–СМЕДЕРЕВЦА И СУПРУГЕ ДАРИНКЕ

Број корисника Фондације и начин коришћења средстава утврђују се годишњим планом који доноси Одбор Фондације, на основу расположивих средстава од закупнине остварене у току претходне године издавањем стамбеног и пословног простора.

Одлуком Одбора Фондације, а по расписаном конкурс, додељено је 13 стипендија у износу од по 9.200 динара месечно за школску 2012/2013. годину – 10 месеци. Стипендије су добили:

ЕКОНОМСКИ ФАКУЛТЕТ:

Дијана Денић, просечна оцена 9,29

ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ:

Николина Козобарић, просечна оцена 8,67

ФАКУЛТЕТ ОРГАНИЗАЦИОНИХ НАУКА:

Јаворка Ђурић, просечна оцена 9,45

Рајко Митрић, просечна оцена 9,38

Зорица Додевска, просечна оцена 9,09

Немања Шпировић, просечна оцена 9,00

Нина Радосављевић, просечна оцена 9,00

Јована Тодоровић, просечна оцена 8,97

Ива Протић, просечна оцена 8,78

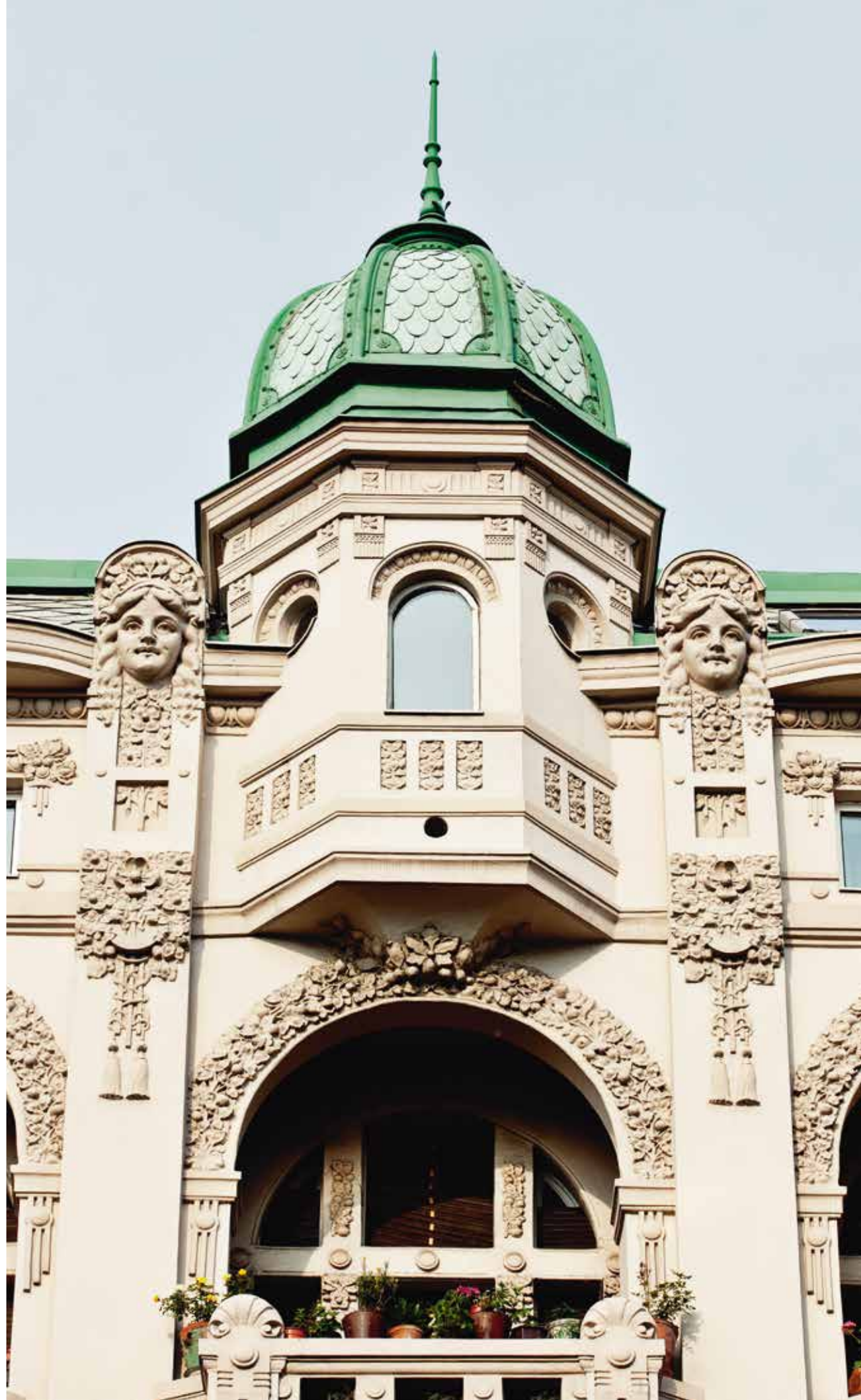
Драгана Милановић, просечна оцена 8,64

Катарина Тасић, просечна оцена 8,57

Марко Лазаревић, просечна оцена 8,55

Милица Марковић, просечна оцена 8,53

ФОНДАЦИЈА „СЕСТРЕ БУЛАЈИЋ“

Основана је 1989. године, након преране смрти сестара Булајић Ксеније-Сене и Љиљане. Ксенија је дипломирала на Архитектонском факултету са 23 године, а Љиљана је на ПМФ-у дипломирала Физичку хемију.

Мајка Лепосава и отац Митар су од средстава добијених од осигурања због авионске несреће у којој су страдале, основали Фондацију са жељом да иза њихове деце остане добро дело по угледу на велике задужбинаре и да други студенти добијајући награде и стипендије из ове Фондације сачувају успомену на њих. Фондација је приликом оснивања имала средства од 60.000 долара и 10.000.000 динара и била уплаћена на посебан рачун код “Југобанке” у Београду, те орочена на пет година. Од средстава добијених по основу камате, стипендирају се по два најбоља сиромашна студента Факултета физичке хемије, Архитектонског и Математичког факултета и додељују новчане награде за по два најбоље одбрањена дипломска рада из архитектуре и физичке хемије. По Закону о регулисању јавног дуга СРЈ, по основу девизне штедње грађана,

новчана средства Фонда су претворена у обвезнице Републике Србије, са роком доспећа 31. маја 2016. године, чиме је Фондацији отежано да испуњава циљеве због којих је основана. Ануитети обвезница за 2002, 2003. и 2004. годину исплаћени су и расподељени према циљевима Фондације. Средства која су доспела од 31. маја 2004. године до 31. маја 2012. године воде се на рачуну код Алфа банке у Београду, и пребачени доспели ануитети обвезница за 2011. и 2012. годину и девизна средства у износу од 40.464,40 евра су орочена. На динарском рачуну је на крају 2012. године било 233.874,31 динара. У овој години нису додељене награде, јер су ануитети и камата пренети тек 12. децембра 2012. године. Тада је расписан конкурс за 2013. годину.

Награду Фондације „Сестре Булајић“ за најбоље одбрањене дипломске радове, у износу од 30.000,00 динара нето, добили су:

АРХИТЕКТОНСКИ ФАКУЛТЕТ:

Снежана Златковић, мастер.инж.арх. за дипломски рад *Експозиција музеја савремене уметности на Новом Београду*.
Александар Славиковић, мастер.инж.арх. за дипломски рад *Центар савремене уметности Уиће*.

ФАКУЛТЕТ ЗА ФИЗИЧКУ ХЕМИЈУ:

1. Бранислав Станковић, дипл. физикохемичар, за дипломски рад *Симулација динамике Bray-Liebhaufsky реакције у отвореном реактору*.
2. Милош Баљозовић, дипл. физикохемичар, за дипломски рад *DFT студија стабилности, електронске структуре и реактивности површине илајинне модификоване индијумом*.

ФОНДАЦИЈА КОСТЕ МИГРИЋА

Ф

ондација је основана по жељи по-
којног Косте Мигрића из Београ-
да, исказаној у тестаменту од 18.
октобра 1995. године и потврђе-
ној решењем Првог општинског
суда након спроведене оставинске
расправе бр.О.бр.2011/97. Коста Мигрић оставља у наслеђе
Универзитету у Београду стан на Обилићевом венцу бр.26,
са обавезом да стан издаје у закуп и од остварених средстава
стипендира одличне студенте Универзитета у Београду

Одлуком Одбора Фондације, а по расписаном конкурс, до-
дељене су **4** стипендије у износу од по 9.200 динара месечно за
школску 2012/2013. годину – 10 месеци, Стипендије су добили:

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Катарина Станковић	просечна оцена 9,71
Марија Јаковљевић	просечна оцена 9,61

ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

Љиљана Тојагић	просечна оцена 9,57
----------------	---------------------

ПОЉОПРИВРЕДНИ ФАКУЛТЕТ

Петар Петровић	просечна оцена 9,53
----------------	---------------------

Интервју са награђеним студентима

Новчана издвајања за студенте СРЕДСТВА ЗАДУЖБИНА ПОМАЖУ СТУДЕНТИМА

Стипендије, награде и помоћ студентима - које проистичу из самог духа задужбинарства, додељују се најбољима међу њима као признање за постигнућа и подстицај за даље успехе.

Кандидате за доделу материјалне помоћи и награда бирају одбори задужбина на основу расписаног конкурса са прецизно утврђеним критеријумима. У обзир се узимају: општи успех у претходном школовању, редовно уписивање година на факултету, просечна оцена у претходним годинама студија и други остварени резултати. Додељују се стипендије, награде, помоћ болесним студентима и студентима са инвалидитетом.

Својим задужбинама (правним лицима) Универзитет у Београду управља преко одбора задужбина, које чине професори факултета, бирани на четири године, без новчане надокнаде за тај рад. Седницама присуствују и представници Сектора за инвестиције и управљање имовином Универзитета, задужбина и фондова Универзитета, који обавља сложене и обимне послове везане

за управљање задужбинама и фондацијама Универзитета у Београду. Сектор послује у оквиру Стручне службе Универзитета. Сваке школске године Универзитет у Београду приређује свечаност доделе диплома стипендистима задужбина и фондова и награђеним студентима и професорима. Овога пута разговарали смо са студентима-добитницима различитих струка, од којих је највећи број у међувремену дипломирао. Питања су се односила на њихове студије, садашњи рад и пословне планове, личне погледе на живот и поруке које мисле да би ваљало пренети њиховим вршњацима и младима уопште.

Сви добитници стипендија, награда и помоћи из средстава фондова и задужбина Универзитета били су јединствени у ставу да осећају понос због изузетног признања које им је указано и означили су га као велики подстицај за наставак даљег школовања и рада.

Весна Босанац

СЛАВИША ЈОВИЋ:

Из Задужбине Ђоке Влајковића примао је помоћ 2003. године, а од 2006. до 2009/2010. стипендију, за све време студија.

Завршио је основне и мастер студије на Технолошко-металуршком факултету у Београду, смер хемијско процесно инжењерство (просечна оцена виша од 9,0). Налази се на четворогодишњим докторским студијама у Холандији - Технолошки универзитет Ајндховена, Факултет за хемијско инжењерство и хемију, од септембра 2011. до септембра 2015. године. Мото тог престижног универзитета гласи „Ум покреће материју“.

Славиша Јовић је сада ангажован на пројекту који је плод спреге универзитетског знања и примене технолошких решења у индустрији, тако да рад спонзоришу фирме заинтересоване за примењена истраживања. Наш саговорник напомиње да су радни услови јако добри и објашњава да су на располагању сва потребна опрема, уређаји и финансијска подршка. „Посебан је и леп осећај када знате да оно што радите може имати практичну примену“, са осмехом каже Јовић. Славиша је први аутор патента

пријављеног код Европске канцеларије за патенте, о којем одлука ускоро треба да буде донета. На основу уговора, целокупна интелектуална својина представља власништво факултета за време трајања пројекта, што важи за све учеснике (професоре, студенте и друге).

Технолошко-металуршки факултет у Београду, нарочито катедра на којој је Славиша дипломирао и катедра за термодинамику, више година одржава добру сарадњу са Универзитетом у Ајндховену. Јовић каже да наш факултет сјајно припрема студенте за даљи рад, додајући: „Нисам имао проблема ни са једним задатком постављеним у Холандији“.

Младим генерацијама поручује: „Учите, трудите се, радите“. То илуструје и сопственим искуством из Европе, где се, има утисак, другачијим очима гледају и вреднују људи са највишим квалификацијама у односу на остале.

Своје даље планове не жели да открива док не заврши текуће обавезе, али каже да су све могућности које му се указују – добре. Наглашава личну захвалност Универзитету у Београду чија су му новчана средства у кључним тренуцима била од помоћи, а још више зато што су значила признање и оцену његових залагања и резултата. „Надам се да сам својим радом и у Београду и у Холандији оправдао очекивања“, каже Славиша Јовић.

НЕНАД КОВАЧЕВИЋ:

У периоду 2008-2010, као студент Правног факултета у Београду, добијао је стипендију из Задужбине Миливоја Јовановића и Луке Теловића. Награда из истог фонда припала му је 2009. године за студентски рад на тему „Утицај европских интеграција на развој институција у Републици Србији“. „Мада није једина, стипендија коју сам добијао од Универзитета у Београду била ми је најдража, зато што представља део ‘ренесансе’ задужбинарства код нас, а стално треба подсећати људе на племенитост тог чина“, каже Ненад Ковачевић. Овај млади правник, кога учешће у дебатама посебно привлачи, подсећа и да су први задужбинари на овим просторима били неписмени или полуписмени људи, који су, упркос томе, разумевали значај науке и образовања и важност улагања у њих.

Ковачевић је био добитник и следећих стипендија: Владе Републике Србије 2006-2010; Фондације Конрад Аденауер 2009-2010, и 2011-2012. за студије у иностранству. За најбољи студентски рад награђен је (као ко-аутор) из Фондације професора Мирка Васиљевића.

„Највише значи признање, односно изградња и постојање система вредности, више него сама наградна сума“, каже Ненад.

Он износи став да би Универзитет у Београду, као најстарији и најцењенији српски универзитет, морао својим порукама и делима стално да показује (и када није законски обавезан) како подржава праве вредности и брани академску честитост.

Ненад Ковачевић је дипломирао 2011. године и ради у адвокатској канцеларији „Петрикић и партнери“, уверен да је за сваког дипломираног правника нужно да се опроба и у адвокатури. Мишљења је да се на тај начин савладавају различите вештине - осим заступања странака, много се научи о организацији рада и времена, вештини преговарања, дебатовања, сналажења, правилног размишљања (заснованог на принципима логике).

„Зато сам веома задовољан садашњим послом“, каже он.

Ненад сматра да је Правни факултет знатно побољшао програм у последњих десетак година - отворене су бројне могућности за усавршавање студената, за њихов одлазак на студијске размене, праксу у судовима, адвокатским канцеларијама и другим местима. Уверен је да би требало и мање активне студенте навести на учешће у таквим догађајима, тим пре што је удео праксе у наставном програму недовољан да би одговорио потребама тржишта у данашње време. Ево и поруке младима: „Радите на свом усавршавању и ако будете добри у томе што радите, резултате ћете имати и ви и средина у којој живите“. Ненад мисли да је у Србији сада најважније образовање, јер - ако не буде образованих људи, трпеће сви сектори и сегменти друштва. Београдски универзитет има велику улогу у томе и требало би да иницира и води реформе образовања.

ДРАГАНА ДРАГАНАЦ:

Примала је стипендију из Задужбине Миливоја Јовановића и Луке Ђеловића током две академске године на Економском факултету у Београду: 2006/7. и 2007/8. Из исте Задужбине добила је и три награде за стручне радове: 2007. године („Анализа стања и токова нето обртног капитала на примеру предузећа Хемофарм–Вршац“), 2008. године („Анализа финансијског положаја и профитабилности на примеру предузећа“) и 2013. године („Критике стандардног САРМ-а и појава коригованих верзија модела“). Сада је при крају докторских студија из области бихевиоралних финансија, што је релативно нова мултидисциплинарна област која у економску науку настоји да уведе психологију и социолошке елементе.

Драгана је асистент на Економском факултету, на предметима Пословне финансије и Финансијско реструктурирање предузећа. Стипендије и награде за младу економисткињу биле су значајна материјално-морална подршка, која је утицала на повећање мотивације и жеље да још више оправда указано поверење.

Наша саговорница оцењује да на Економском факултету постоје добри услови за рад и праћење стручних трендова у свету, и да, премда се стално уводе иновације, простор за побољшање увек постоји. Сматра да би обезбеђивање веће финансијске помоћи за усавршавања студената у иностранству било корисно, с обзиром да је суштински важно размењивати идеје, бити боље информисан и стално ширити знања и видике. Стручна пракса, која сада у наставу није укључена у довољној мери, требало би да постане обавеза. Као позитиван пример Драгана наводи ЕКОФ тим састављен од најбољих студената Економског факултета са различитих смерова, са којима професори раде ван наставног програма и од којих често потичу занимљиве идеје и критичка размишљања. Студенти економије све више учествују у домаћим и иностраним такмичењима.

Драгана планира да остане на Економском факултету - привлачи је писање научних радова али и практични економски аспекти. Такође би волела да има могућности за краћа стручна усавршавања у иностранству.

„Стално улажите у себе на различитим плановима и стално ширите сопствене видике“, гласи њена порука младима. Посебно упечатљив догађај за Драгану била је свечана додела диплома добитницима стипендија, награда и помоћи, којој је присуствовала 2013. године – увек ће јој бити драга успомена.

КАТАРИНА СТАНКОВИЋ:

Добила је стипендију из Фондације Коста Мигрић, за школске године 2012/2013. и 2013/2014, тј. за трећу и четврту годину студија социологије на Филозофском факултету у Београду. Осим ове, на другој години студија примала је стипендију Републике Србије.

Њена просечна оцена до сада износи 9,6. Пошто је на крају основних студија (апсолвент), Катарина је у потрази за мастер програмом који би највише одговарао њеним интересовањима. Тренутно је на радној пракси у једном инкубатору за социјална предузећа у Београду, а поред тога у слободно време ангажована је у две невладине организације. О студијама социологије каже да, мада пружају широка знања, представљају само основу за даље усавршавање и напредовање. Из тог разлога је неопходно да особа која одлучи да упише баш социологију има јасну идеју на који начин жели та знања да примени и ка чему сама себе да усмери. Студије социологије одвијају се највећим делом по усвојеној Болоњској декларацији, а последњих година уведени су и нови

програми на којима је могуће применити знања из методологије социолошких истраживања. Међутим, још увек има много места за унапређење на нивоу програма појединачних предмета и стицања практичних знања, сматра Катарина.

„Рећи да одређене студије нису довољно квалитетне ипак не сме да буде и оправдање за незнање“, одлучна је Катарина у свом ставу. „Важно је да студенти, и када се налазе на факултету који не пружа довољно практичног знања, раде на себи и својим вештинама, чак и ако се свакодневно суочавају са опадајућим стандардима у систему образовања, који могу да их демотивишу. На студентима је зато да се потруде да утичу на побољшање квалитета образовања, али и да сами науче оно што им се не пружа“. Катарина, ангажовањем на више места, показује то и личним примером. „Никада не треба стати са учењем и усавршавањем“, гласи мото Катарине Станковић. Зато и задужбинарство сматра изузетно важним улагањем у будућност младих људи, које се ничим не може надоместити.

РАДА МЛАДЕНОВИЋ:

Све време студија (2007-2011.) добијала је стипендију и помоћ из Задужбине Драгољуба Маринковића, помоћ Удружења студената са инвалидитетом, као и стипендију Града Београда. Рада је у року дипломирала на два факултета: на Факултету политичких наука и на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију - на смеру Специјална едукација и рехабилитација особа са оштећењем вида, који је посвећен раду са слепим и слабовидим особама.

На избор студија пресудно је утицала њена давнашња жеља да се посвети хуманистичком раду са особама оштећеног вида и онима који имају неки други облик инвалидитета. Она сама је као превремено рођена беба једва преживела, лекари су се борили за њу, а три месеца проведена у инкубатору за последицу су имала губитак вида.

Стипендија је за Раду, како каже, била од виталне важности за издржавање на студијама, набавку уџбеника и других наставних средстава и за остале студентске потребе. Била је веома активна у Удружењу студената са инвалидитетом.

Рада Младеновић је мастер студије завршила на Факултету политичких наука 2012. године. Одбранила је рад на тему „Примена медијације у инклузији особа са оштећеним видом“. Тај облик посредовања прецизније се назива школска, тј вршњачка медијација (смер социјалне политике).

Сада је запослена, на одређено време, у Градској управи општине Лазаревац, у Одељењу за привреду, пољопривреду и друштвене делатности. Рада увек има предлоге у вези са конкретним радним задацима у оквиру њене струке и пуна је ентузијазма у погледу даљих активности.

Када мисли о будућности, жеља јој је да остане у својој основној професији и посвети се унапређењу акомодације радних места, установа културе и других јавних објеката и простора потребама људи са инвалидитетом. Такође је занима писање и спровођење пројеката из те области.

Рада сматра да на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију може много да се научи, али да би услови требало да буду знатно бољи - нема лифта, архитектонских баријера морало би да буде мање, расположиви простор је сувише скучен за велики број студената, удео практичне наставе није довољан (посебно за слабовиде). Уз то, набавка шире литературе била је за Раду велики проблем и на основним и на мастер студијама. “Људи морају да верују у себе и да увек мисле позитивно, изнад свега морају бити храбри и упорни у остваривању својих жеља и права која им припадају”, гесло је које се Рада држи. Посебно се обраћајући људима са инвалидитетом, каже да морају настојати да раде као особе које га немају, упркос предрасудама које понегде постоје. То је и њена порука младима, проистекла из сопствених напора да превазиђе разне животне недаће, у чему је и те како успела. Рада је уверена да се уз добру комуникацију и сарадњу (са професорима, колегама, надређенима на послу и, заправо, свима другима) ствари могу решити на задовољавајући начин.

МИЛОШ БРАНКОВИЋ:

Као студент треће и четврте године Медицинског факултета у Београду, примао је стипендију из Задужбине Раде и Милана Вукићевића. Након што је завршио студије (у јулу 2014.) са просечном оценом 10,00, додељена му је награда „Никола Спасић“ за најбољег дипломираног студента. За такав изузетан успех добио је и плакету Медицинског факултета поводом обележавања 94 године његовог рада. Стипендија Српско-америчке привредне коморе „Хјустон“ омогућила му је два двомесечна боравка у Хјустону (2013.), на престижној клиници за срчане болести (Texas Heart Institute). На позив тадашњег ментора, у децембру 2014. године поново је дошао у Хјустон, где је провео три седмице.

На основу страних стипендија боравио је и у Холандији: у Медицинском центру Еразмус у Ротердаму (усавршавање за истраживање и вођење студија - стипендија ЕУ у трајању од четири месеца) и на Универзитетској болници у Гронингену (Одељење нефрологије, Центар за трансплантације бубрега – тронедељна стипендија студентске организације у оквиру тамошњег Медицинског факултета).

Током шест месеци стажа, радио је у Клиничком центру Србије, највише на Клиници за васкуларну и ендоваскуларну хирургију (где је долазио још као студент пете године да учи и ван наставе). Ускоро креће у Холандију на докторске студије, у Медицински центар Еразмус у Ротердаму. На одељењу кардиологије (Torax Centrum) радиће са пацијентима са хроничном срчаном инсуфицијенцијом, а срж испитивања биће интеракција између оштећења срца и бубрега помоћу нових биомаркера. Биће коришћен нови статистички модел који подразумева вишеструка мерења биомаркера, због боље процене ризика код поменуте категорије пацијената (досад су се процене махом заснивале на једном мерењу одређеног маркера, а овога пута, узимањем неколико узастопних узорака у одређеном временском интервалу, уз посебну статистичку обраду, стварају се услови за побољшање постојећих модела). Милош посебно истиче да га у медицини увек фасцинирају иновације и патенти.

За себе каже да је задовољан и да му ништа није тешко - много ради и примењује своја знања у пракси. Највеће задовољство му причињава када неке успе да помогне.

Он верује да је младима потребна повратна информација и потврда да су на правом путу, а задужбинарство показује да се њихов рад и залагање запажају и цене.

Наши млади стручњаци који сада бораве на разним странама света желе овде да се врате, наглашава Милош, напомињући да су тамо, независно од успеха, ипак само број. „Ако се вратимо овде, помоћи ћемо нашем народу и земљи, што је суштински важно“.

Наш саговорник сматра да би Универзитет и појединачни факултети требало више да истичу позитивне примере вредних и успешних људи, како оних који сада раде, тако и претходних генерација наших учитеља, такође заслужних за то што смо постигли.

Осим уске струке, кључно је водити живот на свим пољима и занимати се за много различитих ствари, наглашава Милош, који се током студија опробао и као главни уредник листа „Медицински подмладак“. Реч је о научном часопису, индексираним у Српском цитатном индексу. Основан је 1949. године и представља један од најстаријих стручно-научних часописа на Балкану.

„Да бисте ишли даље, прво морате ценити оно што имате“, девиза је које се држи Милош Бранковић.

Одбори

ЧЛАНОВИ ОДБОРА ЗАДУЖБИНА И ФОНДАЦИЈА У 2013. ГОДИНИ

ЗАДУЖБИНЕ ЂОКЕ ВЛАЈКОВИЋА:

1. Проф. др Слађана Бенковић, Факултет организационих наука
2. Проф. др Љиљана Гавриловић, Географски факултет
3. Проф. др Слободан Гвозденовић, Саобраћајни факултет
4. Проф. др Шефика Алибабић Хоџић, Филозофски факултет
5. Др Зоран Ђукановић, Архитектонски факултет.

ЗАДУЖБИНЕ ВЛАЈКА КАЛЕНИЋА:

1. Проф. др Миомир Јакшић, Економски факултет
2. Проф. др Драгана Цветковић, Биолошки факултет
3. Проф. др Јасминка Хасанбеговић, Правни факултет
4. Проф. др Славиша Орловић, Факултет политичких наука
5. Никола Биочанин, студент Економског факултета.

ЗАДУЖБИНЕ ВЕСЕЛИНА ЛУЧИЋА:

1. Проф. др Софија Стефановић, Филозофски факултет
2. Проф. др Вера Иланковић, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију,
3. Проф. др Ендре Ромхањи, Технолошко-металуршки факултет
4. Проф. др Винка Филиповић, Факултет организационих наука
5. Проф. др Александра Вранеш, Филолошки факултет.

ЗАДУЖБИНЕ ГЛИШЕ И МАРИЈЕ РАКИЋ

ИЗ ЗЕМУНА:

1. Проф. др Миодраг Јовановић, Грађевински факултет
2. Проф. др Бранислав Тодић, Филозофски факултет
3. Проф. др Милутин Крстић, Шумарски факултет
4. Проф. др Јелица Протић, Електротехнички факултет
5. Стефан Димитријевић, студент Електротехничког факултета.

ЗАДУЖБИНЕ ГАШИЋ Др ЖИВАНА:

1. Проф. др Владимир Мако, Архитектонски факултет
2. Проф. др Александар Липковски, Математички факултет
3. Проф. др Михаило Тимотијевић, Архитектонски факултет
4. Проф. др Снежана Пејчић-Тарле, Саобраћајни факултет
5. Ивана Громовић, студент Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију.

ЗАДУЖБИНЕ ДРАГОЉУБА МАРИНКОВИЋА:

1. Проф. др Јасмина Ковачевић, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију
2. Проф. др Александар Липковски, Математички факултет
3. Проф. др Љиљана Марковић, Медицински факултет
4. Проф. др Весна Маговић, Фармацеутски факултет
5. Проф. др Војислав Илић, Факултет ветеринарске медицине.

ЗАДУЖБИНЕ ЛУКЕ БЕЛОВИЋА-ТРЕБИЊЦА:

1. Проф. др Мила Павловић, Географски факултет
2. Проф. др Александар Седмак, Машински факултет
3. Др Дејан Радовић, Биолошки факултет
4. Др Зоран Ђукановић, Архитектонски факултет
5. Марко Лончар, студент Физичког факултета.

ЗАДУЖБИНЕ ЉУБИЦЕ М. ЗДРАВКОВИЋ:

1. Проф. др Милица Јовановић-Поповић, Архитектонски факултет
2. Проф. др Мирјана Вујашковић, Медицински факултет
3. Проф. др Слободан Ступар, Машински факултет
4. Проф. др Далибор Солдатић, Филолошки факултет
5. Проф. др Марко Иветић, Грађевински факултет.

ЗАДУЖБИНЕ МИЛИВОЈА ЈОВАНОВИЋА И ЛУКЕ БЕЛОВИЋА:

1. Проф. др Слађана Бенковић, Факултет организационих наука
2. Проф. др Миомир Јакшић, Економски факултет
3. Проф. др Слободан Марковић, Правни факултет
4. Проф. др Жика Бујуклић, Правни факултет
5. Иван Шашић, студент проректор.

ЗАДУЖБИНЕ СВЕТОЗАРА ВИДАКОВИЋА И ЖЕНЕ МАГДАЛЕНЕ:

1. Проф. др Ивица Радовић, Факултет безбедности
2. Проф. др Небојша Васић, Рударско-геолошки факултет
3. Проф. др Влатка Вајс, Институт за хемију, технологију и металургију

4. Проф. др Александар Јовановић, Учитељски факултет
5. Милица Филајдић, студент Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију.

ЗАДУЖБИНЕ РАДЕ И МИЛАНА ВУКИЋЕВИЋА:

1. Проф. др Светлана Вујовић, Медицински факултет
2. Проф. др Љиљана Марковић, Медицински факултет
3. Проф. др Татјана Симић, Медицински факултет
4. Проф. др Нела Пушкаш, Медицински факултет
5. Никола Ђурић, студент Правног факултета.

ФОНДАЦИЈЕ

„MR PH ЉУБИЦА ВОЈТЕХ ДРАГИЋЕВИЋ И ING ЕСС НИКОЛА ДРАГИЋЕВИЋ“:

1. Проф. др Марко Бацковић, Економски факултет
2. Проф. др Нада Ковачевић, Фармацеутски факултет
3. Проф. др Татијана Јовановић, Фармацеутски факултет
4. Проф. др Милена Шешић Драгићевић, представник оснивача Фондације
5. Иван Шашић, студент проректор.

ФОНДАЦИЈЕ КОСТЕ МИГРИЋА:

1. Проф. др Александра Вранеш, Филолошки факултет
2. Проф. др Мирослава Замлакар, Медицински факултет
3. Проф. др Мирољуб Милинчић, Географски факултет
4. Проф. др Милан Мартић, Факултет организационих наука
5. Проф. др Петар Марин, Биолошки факултет.

ФОНДАЦИЈЕ МИЛАНА СТЕФАНОВИЋА-СМЕДЕРЕВЦА И СУПРУГЕ ДАРИНКЕ:

1. Проф. др Маја Леви-Јакшић, Факултет организационих наука
2. Проф. др Стипе Ловрета, Економски факултет
3. Проф. др Снежана Пејчић-Тарле, Саобраћајни факултет
4. Проф. др Мила Павловић, Географски факултет
5. Иван Шашић, студент проректор.

**ФОНДАЦИЈЕ „НОВИ ДОБРОТВОРИ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ“:**

1. Проф. др Владимир Костић, Медицински факултет
2. Проф. др Ивица Радовић, Факултет безбедности
3. Проф. др Милош Недељковић, Машински факултет
4. Др Драган Поповић, Институт за физику
5. Проф. др Радивој Митровић, Машински факултет.

ФОНДАЦИЈЕ ОЛГЕ И МИОДРАГА Л. ПАНИЋА:

1. Проф. др Александар Крстић-Фурунџић, Архитектонски факултет
2. Проф. др Татјана Симић, Медицински факултет
3. Проф. др Владица Цветковић, Рударско геолошки факултет
4. Проф. др Весна Матовић, Фармацеутски факултет
5. Ђорђе Петрић, студент Хемијског факултета

ФОНДАЦИЈЕ “СЕСТРЕ БУЛАЈИЋ“:

1. Проф. др Владимир Мако, Архитектонски факултет
2. Проф. др Шћепан Миљанић, Факултет за физичку
3. Проф. др Миодраг Матељевић, Математички факултет
4. Проф. др Драгица Крговић, представник оснивача Фондације
5. Милош Обрадовић, студент Факултета спорта и физичког васпитања.

Одлуке о усвајању извештаја
о финансијском пословању
за дужбина за период
1.1.2013-31.12.2013. године

ЗАДУЖБЕНА ВЕСЕЛНА ЛУЧИЦА
Студентски трг 1
Београд

Београд, 16.05.2014. године
03 Број: 06-23647-14

На основу члана 10. Статута Задужбене Веселна Лучица број: 06-291/14-12 од 23.01.2012. године, Одбор Задужбене Веселна Лучица, на седници одржаној 16. маја 2014. године донео је и подноси на сагласност Савету Универзитета у Београду (Надзорном одбору) следећу

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБЕНЕ ВЕСЕЛНА ЛУЧИЦА
ЗА ПЕРИОД 01.01.2013-31.12.2013. ГОДИНЕ

Задужбена Веселна Лучица је у 2013. години остварила прихода од 4.199.078,86 динара и то 1.433.760,00 динара од издавања два локала, 1.750.513,06 динара од стварних које преноси „Нобелстат“, 29.069,28 динара камате по вифону, на депозит код пословне банке и 985.736,52 динара остале не планираног прихода.

Трошкови у 2013. години износи 3.915.782,51 динара и од тога је 710.738,44 динара за награде за најбоље стручно и научно дело, 41.896,68 динара за одржавање зграда ЈП Градско стамбено, 1.575.171,20 динара за редове на покриву крова, 40.956,83 динара трошкови телефона, 689.472,71 динара трошкови електричне енергије које се рефлектирају од закупца, за трошкове уговора о делу 105.600,00 динара, за трошкове депозитуре 30.331,60 динара, за трошкове адвоката 35.000,00 динара, за трошкове платног промета 6.277,65 динара, за трошкове комуналних услуга 45.532,80 динара и за остале непоменути трошкове 4.558,00 динара.

Универзитету у Београду је у складу са Статутом Задужбене пренето 609.746,62 динара.

Остварена добит износи 283.296,35 динара.

Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2012/2013 години

ПРЕДСЕДНИК
ОДБОРА ЗАДУЖБЕНЕ
Проф. др Софија Стефановић

ЗАДУЖБЕНА ВЛАЈКА КАЛЕНИЦА
Студентски трг 1
Београд

Београд, 10.04.2014. године
03 Број: 06-17946-14
МЛОС

На основу члана 11. Статута Задужбене Влајка Каленица, број: 06-17567/14-12 од 22.12.2011. године, Одбор Задужбене Влајка Каленица, на седници одржаној 10.04.2014. године, донео је и подноси на сагласност Савету Универзитета у Београду (Надзорном одбору) следећу

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБЕНЕ ВЛАЈКА КАЛЕНИЦА
ЗА ПЕРИОД 01.01.2013-31.12.2013. ГОДИНЕ

Задужбена Влајка Каленица је у 2013. години остварила прихода од 3.652.524,74 динара и то 3.027.930,07 динара од стварних које преноси «Нобелстат» 24.594,67 динара камате по вифону, на депозит код пословне банке, као и 240.000,00 динара осталих прихода. Остварени прихода је већи за 6,50 % од прихода оствареног 2012. године.

Трошкови у 2013. години износи 2.947.224,36 динара и већи су за 4,92% од трошкова остварених у претходној години. Остварени трошкови су: 936.000,00 динара за стипендије студентима, 285.155,28 динара за одржавање зграда ЈП Градско стамбено, 1.505.494,80 динара за завршетак редова на одрживој згради, 89.285,70 динара за трошкове по уговорима о делу, 81.264,65 динара за трошкове електричне енергије, 11.546,00 трошкови услуга, 17.849,85 динара за трошкове платног промета, и 21.628,08 динара за трошкове комуналних услуга.

Универзитету у Београду није пренето иматеа због недостатка средстава.

Остварени добит износи 105.300,38 динара.

Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2012.години и 2013.години.

ПРЕДСЕДНИК
ОДБОРА ЗАДУЖБЕНЕ
Проф. др Милан Јакшић

ЗАДУЖБИНА РАДЕ И МИЛАНА ВУКИЋЕВИЋА Београд, 28.03.2014.године
Студентски трг 1 03 Број: 68-1304/13-14
Београд МР/ОС

На основу члана 9. Статута Задужбине Раде и Милана Вукићевића 06-17566/21-12 од 21.12.2011. године, Одбор Задужбине Раде и Милана Вукићевића, на седници одржаној 28. марта 2014. године донео је и подноси на сагласност Савету Универзитета у Београду (Назорном одбору) следећу

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБИНЕ РАДЕ И МИЛАНА ВУКИЋЕВИЋА
ЗА ПЕРИОД 01.01.2013-31.12.2013. ГОДИНУ

Задужбина Раде и Милана Вукићевића је у 2013. години остварила прихода од 1.835.875,02 динара и то 1.488.410,36 динара од станарина које преноси „Инфостар“, 87.480,00 динара од закупа локала и стана, 30.984,11 динара камате по виђену на депозит код пословне банке, и 228.998,55 динара остали приходи што уствари представља неискоришћена резервисана средства из претходне године и рефундација телефона. Приходи остварени у 2013. години већи су за 16,34% у односу на приходе остварене 2012. године.

Трошкови у 2013. години износе 1.586.328,05 динара и већи су за 14,69% од трошкова остварених у 2012.години. Од укупних трошкова, утрошено је 1.036.000,00 динара за стипендије, 101.836,80 динара за трошкове за одржавање, (бабана пл апарата), 119.047,60 динара за трошкове уговора о делу, 39.950,00 за трошкове стручног усавршавања, 7.920,00 динара за трошкове репрезентације и 8.531,62 динара за трошкове платног промета.

Обавезе Задужбине према Универзитету у Београду, у складу са Статутом Задужбине, износе 273.642,05 динара.

Задужбина је пословала са добитком у износу од 249.544,97 динара.

Саставни део Извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2012. години и 2013. години.

ПРЕДСЕДНИК
ОДБОРА ЗАДУЖБИНЕ
Prof. dr. Branka Simić

ЗАДУЖБИНА МИЛIVOЈА ЈОВАНОВИЋА И Београд, 15.04.2014.године
ЛУКЕ ЂИЛОВИЋА 03 Број: 06-1938/8-14
Студентски трг 1 МР/ОС
Београд

На основу члана 13. Статута Задужбине Миловоја Јовановића и Луке Ђиловића број: 06-17568/14-12 од 22.12.2011. године, Одбор Задужбине Миловоја Јовановића и Луке Ђиловића, на седници одржаној 13. априла 2014. године донео је и подноси на сагласност Савету Универзитета у Београду (Назорном одбору) следећу

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБИНЕ МИЛIVOЈА ЈОВАНОВИЋА И
ЛУКЕ ЂИЛОВИЋА
ЗА ПЕРИОД 01.01.2013-31.12.2013. ГОДИНУ

Задужбина Миловоја Јовановића и Луке Ђиловића је у 2013. години остварила прихода од 9.676.883,47 динара и то 5.082.287,42 динара од издавања локала, 2.091.200,09 динара од издавања станова, 71.875,39 динара камате по виђену на депозит код пословне банке и 2.425.520,57 динара остали не планирани приходи. Приходи остварени у 2013.години већи су у односу на приходе остварене претходне године за 25,14%.

Трошкови у 2013. години износе 9.607.893,59 динара и од тога је 3.428.000,00 динара исплаћено студентима за стипендије, 450.000,00 динара за награде и виколарне, 150.049,31 динара за одржавање зграда ЈП Градско станбено, 3.043.040,00 динара за адаптацију, 229.203,57 динара за трошкове електричне енергије, 152.266,60 динара за трошкове грејања, 165.000,00 динара за трошкове адвокатских услуга, 81.111,12 динара за набавку стручне литературе, 43.383,43 динара за трошкове одржавања интернет сервера, 54.853,52 динара за трошкове осигурања, 82.138,57 динара за трошкове репрезентације, 8.920,00 динара за трошкове судских и административних такси, 40.458,23 динара за трошкове платног промета, 317.500,00 за трошкове рекламе и пропаганде, 23.531,660 за трошкове канцеларијског материјала, 1.338.417,58 динара је пренето на рачун Универзитета у Београду. Укупно остварени трошкови у 2013. години већи су за 27,85% од трошкова остварених претходне године.

Остварена добит износе 62.989,88 динара.

Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2012. години и 2013. години.

ПРЕДСЕДНИК
ОДБОРА ЗАДУЖБИНЕ
Prof. dr. Srđan Benković

ЗАДУЖБИНА ЂОКЕ ВЛАКОВИЋА
Студентски трг 1
Београд

Београд, 16.05.2014.године
03 Број: 06-2277/5-14
МПЈОС

На основу члана 9. Статута Задужбине Ђоке Влаковића број: 06-202/9-12 од 23.01.2012. године, Одбор Задужбине Ђоке Влаковића, на седници одржаној 16. маја 2014. године донео је и положио на сагласност Савету Универзитета у Београду (Назорном одбору) следећу

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБИНЕ ЂОКЕ ВЛАКОВИЋА
ЗА ПЕРИОД 01.01.2013-31.12.2013. ГОДИНЕ

Задужбина Ђоке Влаковића је у 2013. години остварила приход од 3.218.708,64 динара и то 1.548.000,00 динара од издавања два локала, 1.637.892,22 динара од станарија које претходи «Ифеостан» и 32.816,42 динара камате по већу, на депозит код пословне банке. Приход је већи за 2,04% од прихода оствареног у претходној години.

Трошкови у 2013. години износе 3.006.461,45 динара и од тога је исплаћено 266.652,24 динара за одржавање зграде III Градског стамбеног, за трошкове адаптације 287.000,00 динара, за трошкове по основу уговора о делу 89.285,70 динара, за трошкове реализације циљева 1.500.000,00 динара, за трошкове судских и административних трошкова 19.974,05 динара, за трошкове платног промета 4.873,58 динара.

Задужбина је пренела Универзитету у Београду 838.675,88 динара, у складу са Статутом Задужбине.

Остварени добит износи 212.247,19 динара.
Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2012.години и 2013.години.

ЗАДУЖБИНА ДРАГОЉУБА МАРИКОВИЋА
Студентски трг 1
Београд

Београд, 15.04.2014.године
03 Број: 06-1937/5-14
МПЈОС

На основу члана 9. Статута Задужбине Драгољуба Мариковића број: 06-17569/13-12 од 21.12.2011. године, Одбор Задужбине Драгољуба Мариковића, на седници одржаној 15. априла 2014. године, донео је и положио на сагласност Савету Универзитета у Београду (Назорном одбору) следећу

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБИНЕ ДРАГОЉУБА МАРИКОВИЋА
ЗА ПЕРИОД 01.01.2013-31.12.2013. ГОДИНЕ

Задужбина Драгољуба Мариковића је у 2013. години остварила приход од 15.813.722,36 динара и то 13.401.109,00 динара од издавања локала, 578.346,45 динара од станарија које претходи «Ифеостан» 72.729,35 динара камате по већу на депозит код пословне банке, и 1.761.537,55 динара од осталих прихода. Укупан приход остварен у 2013. години већи је за 12,12% у односу на приход остварен 2012.године.

Трошкови у 2013. години износе 15.543.876,26 динара и од тога је 11.314.000,00 динара исплаћено за станарије, за награде, помоћ и штипендије студентима, 47.684,40 динара за одржавање зграде III Градског стамбеног, 252.052,64 динара за поправку лифта 7.305,59 динара трошкови телефона, 34.660,94 динара за трошкове електричне енергије, 69.091,65 динара за трошкове грејања, 300.000,00 динара за трошкове услуга, 285.827,92 за трошкове уговора о делу, 52.200,78 за трошкове пронаја осигурања, 16.808,34 динара за трошкове платног промета, 161.943,55 динара за трошкове иремотивних активности, 478.020,00 динара за трошкове амортизације и 5.313,33 динара за остале не поменуто трошкове. Универзитету је пренето 2.518.967,12 динара у складу са Статутом Задужбине. Трошкови пословања су порасли за 11,30% у односу на трошкове из 2012.године.

Остварени добит износи 269.846,09 динара.
Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања за 2012/2013. годину.

ФОНДАЦИЈА КОСТЕ МИТРИЋА
Студентски трг 1
Београд

Београд, 27.03.2014. године
03 Број: 06-1091/6-14

На основу члана 9. Статута Фондације Косте Митрића, број: 06-301/5-12 од 24.01.2012. године, Одбор Фондације Косте Митрића, на седници одржаној 27.03.2014. године, дошло је и подноси на сагласност Савету Универзитета у Београду (Надзорном одбору) следећу

О Д Л У К Е
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗА ПЕРИОД 01.01.2013-31.12.2013. ГОДИНЕ
ФОНДАЦИЈЕ КОСТЕ МИТРИЋА

Фондација Косте Митрића је у 2013. години остварила приход од 507.600,00 динара и то од издавања простора Задужбичком центру Јапун-Србија за промоцију науке и технологије.

У 2012. години је приход износио 253.800,00 динара, јер је закуп простора био за шест месеци.

Трошкови у 2013. години износи 449.174,54 динара. Укупни трошкови обухватају стипендије на 4 студента у износу од 257.600,00 динара, 2.784,00 динара за одржавање, 57.319,54 динара за утрошену електричну енергију и 4.545,62 динара за трошкове платног промета.

Универзитету у Београду је, у складу са Статутом Фондације, пренето 126.925,38 динара.

Остварен је добитак у износу од 58.425,46 динара.

Саставни део Извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2012. години и 2013. години.

ПРЕДСЕДНИК
ОДБОРА ФОНДАЦИЈУ

Проф. др Милица Митрић

ФОНДАЦИЈА МИЛАНА СТЕФАНОВИЋА-
СМЕДЕРЕВЦА И СУПРУГЕ ДАРИНКЕ
Студентски трг 1
Београд

Београд, 11.04.2014. године
03 Број: 06-1813/3-14
МПОС

На основу члана 9. Статута Фондације Милана Стефановића-Смедеревца и супруге Даринке, број: 06-17570/14-12 од 26.12.2011. године, Одбор Фондације Милана Стефановића-Смедеревца и супруге Даринке, на седници одржаној 11.04.2014. године, дошло је и подноси на сагласност Савету Универзитета у Београду (Надзорном одбору) следећу

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ФОНДАЦИЈЕ МИЛАНА СТЕФАНОВИЋА-СМЕДЕРЕВЦА И СУПРУГЕ ДАРИНКЕ
ЗА ПЕРИОД 01.01.2013-31.12.2013. ГОДИНЕ

Фондација Милана Стефановића-Смедеревца и супруге Даринке је у 2013. години остварила приход од 4.295.545,10 динара и то 2.870.400,00 динара од запута пословног простора, прихода од спонзорства у износу од 411.145,10 динара и 1.014.000,00 динара од осталих не планираних прихода. Укупан приход је мањи од прихода оствареног у претходној години за 9,47%.

Трошкови у 2013. години износи 3.981.552,32 динара и од тога је 1.916.000,00 динара утрошено за стипендије студентима, трошкови одржавања зграде 57.687,82 динара, тп апарат 38.188,80 динара, трошкови нфт услуга 33.986,87 динара, трошкови електрије 118.175,59 динара, трошкови репрезентације 6.120,90 динара, трошкови услуга 400.000,00 динара, трошкови огласа 68.023,40 динара, трошкови премија осигурања 47.132,54 динара, трошкови рекламе и промоције 250.000,00 динара, судски трошкови 72.414,00 динара, трошкови платног промета 12.216,53 динара, трошкови комуналних услуга 148.742,28 динара, трошкови амортизације 431.607,50 динара и остали нетрошковити трошкови 191,09 динара.

Фондација је Универзитету у Београду у складу са Статутом Фондације пренела 381.065,00 динара.

Остварена добит износи 313.992,78 динара.

Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2012. години и 2013. години.

ПРЕДСЕДНИК
ОДБОРА ФОНДАЦИЈЕ

Проф. др Маја Летић

ЗАДУЖБИНА ЉУБИШЕ М. ЗДРАВКОВИЋ
Студентска тре 1
Београд

Београд, 28.03.2014. године
03 Број: 06-15463-2014

На основу члана 13. Статута Задужбине Љубише М.Здравковић број: 06-17571/11-12 од 23.12.2011. године, Сабор Задужбине Љубише М.Здравковић, на седници одржаној 28. марта 2014. године донео је и гласношћу Савету Универзитета у Београду (Назорном одбору) следећу

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБИНЕ ЉУБИШЕ М.ЗДРАВКОВИЋ
ЗА ПЕРИОД 01.01.2013-31.12.2013. ГОДИНЕ

Задужбина Љубише М.Здравковић је у 2013. години остварила приход од 277.718,74 динара и то 218.993,69 динара стварних које доноси „Инфостил“, 55.200,00 динара од стварних које Задужбина фактурисне и 3.525,05 динара камате на депозит по наредбу, код пословне банке.

Приходи у 2013.години су мањи од прихода остварених у 2012.години за 34,86%.

Трошкови у 2013. години износе 262.593,03 динара. Укупна трошкови обухватају 214.000,00 динара за стипендије студентима, 7.410,72 динара за одржавање зградe III Градског стамбено, 5.455,00 динара за трошкове платних преноса.

Универзитету у Београду је пренето 35.727,31 динара у складу са Статутом Задужбине.

Остварен је добит у износу од 15.125,71 динара.

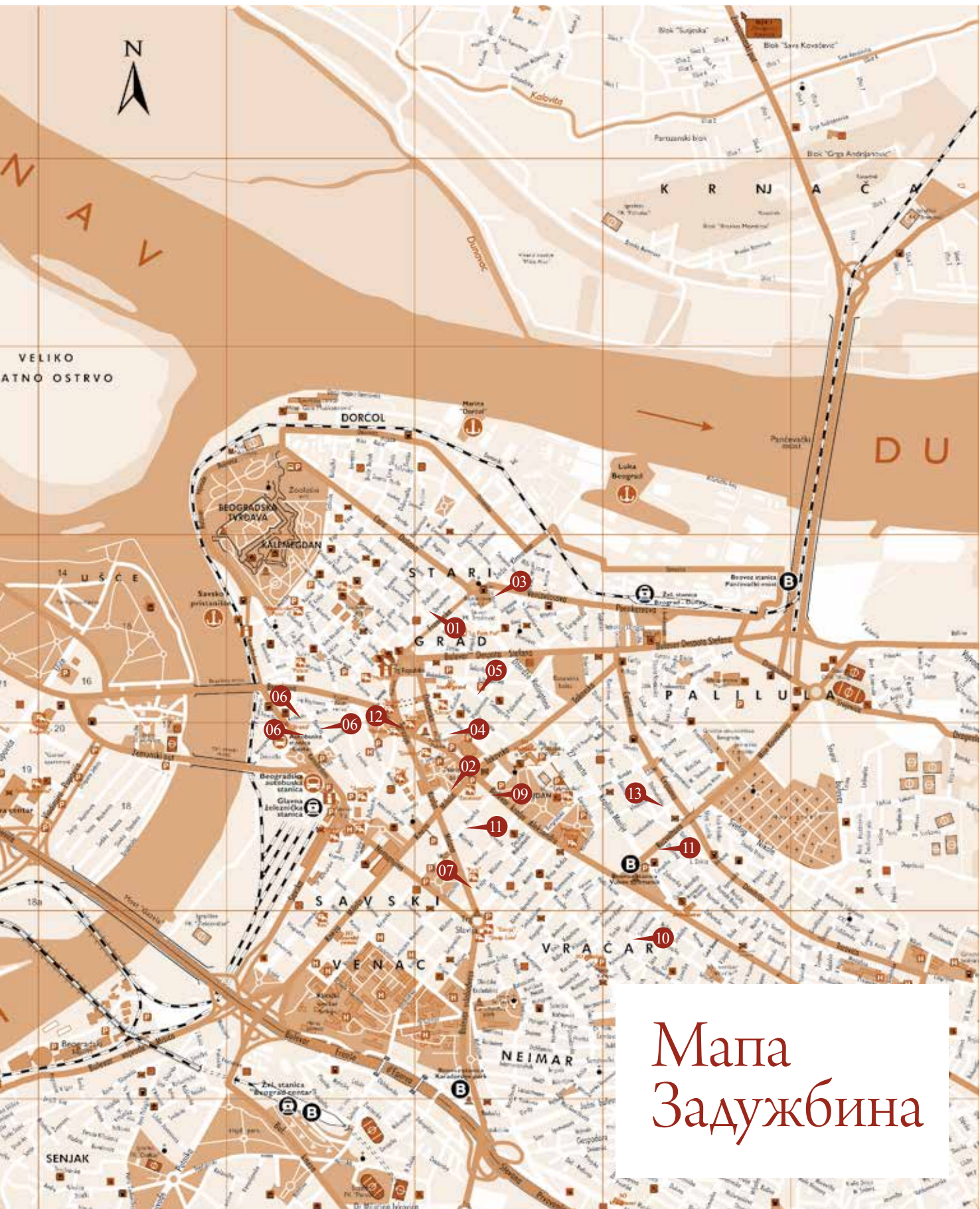
Саставни део извештаја је табела утврдење анализе пословања у 2012. години и 2013. години.

ПРЕДСЕДНИК
ОДБОРА ЗАДУЖБИНЕ

Проф. др Милица Јовановић-Потомач

- 01** Задужбина Светозара Видаковића и супруге Магдалене
/зграда у Господар Јевремовој бр. 55./
Основана 1928. године. Приход је намењен за усавршавање професора, издавање приручника и других материјала.
- 02** Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Теловића Требињца
/зграда на Андрићевом венцу бр. 12./
Основана је 1933. године. Приход је намењен за награђивање студентских радова из области правних и економских наука и помагање студентима на студијама у земљи и иностранству. Годишње се стипендирају 24 студента и додељује 12 награда и четири партиципације у трошковима студирања.
- 03** Задужбина Веселина Лучића
/зграда у Улици Ђорђа Јовановића бр. 5 и зграда на Гундулићевом венцу бр. 39./
Основана је 1941. године. Приход је намењен за награђивање научних радова на Универзитету.
- 04** Задужбина Ђоке Влајковића
/зграда у Влајковићевој улици бр. 5./
Основана је 1878. године. Приход је намењен помагању општих потреба Универзитета у области образовања и науке. Годишње се стипендира 17 студената.
- 05** Задужбина Влајка Каленића
/зграда у Светиоорској улици бр. 12./
Приход је намењен за помагање одличних студената Економског факултета слабијег економског стања.
- 06** Задужбина Луке Теловића Требињца
/зграде у улицама Марка Краљевића бр. 1, Гаврила Принципа бр. 14 и 16, Карађорђева бр. 65 и Зајребачка бр. 1, шест две дворачке зграде у у Карађорђевој улици и зграде у Зајребачкој бр. 3-9./
Основана је 1925. године. Приход је намењен помагању остваривања научних циљева Универзитета у Београду и награђивање најбољих научних радова студената БУ. Задужбина није враћена Универзитету.
- 07** Задужбина др Живана Гашића
/зграда у Улици краља Милана 56./
Основана је 1929. године. Приход је намењен помагању студената Београдског универзитета. Задужбина није враћена Универзитету.
- 08** Задужбина Глише и Марије Ракић
/зграде у Бежанијској улици бр. 58 и Орачкој бр. 53 у Земуну./
Основана је 1933. године. Приход је намењен помагању студената техничких факултета. Задужбина није враћена Универзитету.
- 09** Задужбина Драгољуба Маринковића
(зграда у Булевару краља Александра бр. 26).
Основана је 1946. године. Приход је намењен унапређивању здравства на Универзитету у Београду: партиципација у трошковима лечења и опоравка студената, учешће у финансирању пројеката чији је предмет истраживање здравља младих, посебно студената, и други облици помоћи које утврди Задужбински савет. Годишње се стипендира 98, претежно болесних студената.
- 10** Задужбина Љубице М. Здравковић
/зграда у Синђелићевој улици бр. 26./
Приход је намењен помагању студената Универзитету у Београду. Годишње се стипендирају два студента.
- 11** Задужбина Раде и Милана Вукићевића
/зграде у улицама Ресavsка бр. 9 и Рузвелтова бр. 20./
Основана је 1941. године. Приход је намењен унапређивању здравства на Универзитету у Београду. Годишње се стипендирају три студента.
- 12** Фондација Милана Стефановића Смедеревца и супруге Даринке
/зграда на Теразијама бр. 39./
Основан је 1947. године. Приход је намењен подстицају развоја менаџмента и других научних дисциплина чији је предмет унапређивање трговине, а који се изучавају на Универзитету у Београду. Годишње се стипендира 30 студената.
- 13** Фондација Олге и Миодрага А. Панића
/зграда у Далмајинској улици бр. 95./
Основан је 1933. године. Приход је намењен помагању научних циљева Универзитету у Београду и награђивању најбољих радова студената. Задужбина није враћена Универзитету.

Мапа Задужбина

CIP - Каталогизација у публикацији

Народна библиотека Србије, Београд

061.27(497.11)

ЗАДУЖБИНАР / главни и одговорни уредник

Миодраг Поповић. - 2011, бр. 1 (сеп.) - . - Београд

: Универзитет у Београду, 2011 - (Београд : Dexin).

- 28 cm

Годишње.

ISSN 2217-6586 = Задужбинар

COBISS.SR-ID 185933580

